HALKIN SESİ

1 Mart 1977

250 Kuruş

98

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI GİZLİ RAPORU

TERTİPLERE KARŞI UYANIK OLALIM!...

...ların bütün içyüzü

HEDEF: HALK SAVAŞI

Tercüman

8 ŞUBAT 1977

AÇI

MUMTAZ SOYSAL

EĞRİ oturup doğru söyleyelim: "Maocu" diye bilinen gruplardan biri, özellikle PDA (Proleter Devrimci Aydınlık) diye tanınanı, ısrarla öbür sol kuruluşlardan farklı bir strateji izlemektedir. "Gerginliğin sürdürülmesi ve asker müdahalesine elverişli bir ortamın yaratılması" diye özetlenebilecek olan bu strateji, öbür grupları sık sık suçlamaya, onlarla kavga çıkarmaya ve sağla kavga

İçişleri Bakanlığının haz...

gizli «Anarşi Raporu»nu

...NARŞİK olayların ...

8 ŞUBAT 1977

POLİTİKA KAZANI

ORSAN ÖYMEN

...lantıya İçişleri Bakanlı..., her sayfasının altında ve üstünde "Çok Gizli" kayıtları bulunan bir rapor sun-

ANKARA ...LARI

Cumhuriyet

23 ŞUBAT 1977

Bir kalıca göre, faşizm ince çizeklenmeli ki, «devrim» gerçekleştirilmeli. Hatırla, bir zamanlar «tam 12 Mart dönemi»nde «faşizmin zindanlarını zaptetmek» vardı. Ne ... faşizmin zindanını zaptedip içine girip de?

Duvarlara ya...lar yazarları saçma bulurum. Yazdırmak için de ortaokul, lise öğrencilerini seçerler.

TİİKP'nin, Toroslarda silahlı eylem eğitimi yaptığı haberleri alınıyor

...ylem ve gerilla vuruşmalarına dayanan bir "halk savaşı" başlatmak

Milliyet

Halk Gazetesi

Mustafa EKMEKÇİ

SULANDIRILMIŞ SLOGAN DÖNEMİ...

HABER KAYNAĞI MİT

TİİKP'nin, Toroslarda silahlı eylem eğitimi yaptığı haberleri alınıyor

Maoist görüşlü Doğu Perinçek ile arkadaşları Proleter Devrimci Aydınlık (PDA) grubunu oluşturmuşlardır. PDA'cılar, 1970 yılının sonlarında biriken ihtilâlci potansiyeli bir parti disiplini altında toplayarak illegal Türkiye İhtilâlci İşçi-Köylü Partisini kurmuşlardır.

TOROSLARDA SİLAHLI EĞİTİM

Mücadelenin ihtilâl noktasına ulaştırılabilmesi için eylemlerin işçi-köylü kesiminden başlatılmasının gerektiğine inanan Doğu Perinçek'in kurduğu TİİKP'nin hazırlık içinde olduğu ve Doğu Perinçek'in beraberindeki silahlı militanlarla birlikte Toroslarda silahlı eğitim yaptıkları haberleri alınmakta ve bunlar dikkatle değerlendirilmektedir.

İçişleri Bakanlığının hazırladığı gizli «Anarşi Raporu»nu yayınlıyoruz

ANARŞİK olayların her geçen gün artması üzerine alınacak önlemler ivedilik kazanmış ve bu önlemleri saptayacak Bakanlar Kurulu, olağanüstü toplantılar yapmıştı. 8 şubatta yapılan ve ilk bölümüne Emniyet Genel Müdürlüğü ile MİT temsilcilerinin de katıldıkları bu toplantıya İçişleri Bakanlığı, her sayfasının altında ve üstünde "Çok Gizli" kayıtları bulunan bir rapor sundu.

8 ŞUBAT 1977

AÇI

MÜMTAZ SOYSAL

EĞRİ oturup doğru söyleyelim: "Maocu" diye bilinen gruplardan biri, özellikle PDA (Proleter Devrimci Aydınlık) diye tanınanı, ısrarla öbür sol kuruluşlardan farklı bir strateji izlemektedir. "Gerginliğin sürdürülmesi ve asker müdahalesine elverişli bir ortamın yaratılması" diye özetlenebilecek olan bu strateji, öbür grupları sık sık suçlamaya, onlarla kavga çıkarmaya ve sağla kavga eksikse onun yerine sol içinde kavgalar yaratmaya kadar varmaktadır. Duvarların, biraz da görevlilerce göz yumularak, baştanbaşa en aşırı ve ters sloganlarla boyanması bu stratejinin bir parçası olarak sürdürülmektedir.

Böyle bir strateji şu hesaba dayanıyor olabilir: Askeri diktatörlüğü getirmek ve ondan sonra, özellikle Güneydoğu bölgesindeki yığınlarla "bütünleşerek" bu diktatörlüğe karşı silahlı eyleme ve gerilla vuruşmalarına dayanan bir "halk savaşı" başlatmak. Stratejinin sahipleri, sol içinde önderliği ele geçirmenin tek çaresini böyle bir yeraltı hareketinin yaratılmasında görebilirler. Demokratik ortamdaki mücadele kendileri için pek başarı şansı tanımıyor gözükebilir.

8 ŞUBAT 1977

POLİTİKA KAZANI

ÖRSAN ÖYMEN

- Efendim sunguyu taşızım gelsin ki, bu faşizme karşı halk savaşı cephesi ondan sonra kurulsun.

Bu mudur devrimcilik?

Bu mudur, toplumsal evrimi hızlandırıcı eylemcilik?

Bu mudur etkinlik?

Bağıralım bakalım hep birlikte:

- Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye..

Türkiye bağımsız oluyor mu böylesine bağırmakla..

"devrimcilik" adına, halk adına halktan kopuk, halktan soyutlanmış komandoculuk oynayanlara ne demeli?

Halkın mutluluğunu, halkın özgürlüğünü sağlayacak modeli sanık sandalyesinden, kontrgerilla sorgularından ve sıkıyönetim hapishanelerinden mi gerçekleştirecekler?

Diyebilirler ki:

- Süngü ile herşey yapılır ama uzun süre üstüne oturulamaz, gelseler bile gelip geçerler..

Halk'a ve olaylara **Tercüman**

15 ŞUBAT 1977 SALI

Sol kesimde Mao'cu saldırıların bütün içyüzü

HEDEF: HALK SAVAŞI

"Ne Amerika, Ne Rusya, Tam bağımsız Türkiye" ve "Kahrolsun sosyal faşizm ve emperyalizm", son günlerde duvarlara en fazla yazılan, mitinglerde, cenaze törenlerinde en çok kullanılan sloganlar haline geldi..

MAOCULARIN AMACI NE

Maocu saldırıların amacı neydi? Proleter Devrimci Aydınlık, Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluşu dergileri etrafında toplanmış, askeri kollar kurmuş bu insanlar neden cinayetler işliyor, diğer solcuları da çatışma alanına çekmek istiyorlardı?

Maocular Çindeki gibi bir düzenin Türkiye'de ancak silahlı gerilla eylemiyle, "halk savaşı" adını verdikleri metodla gerçekleştirilebileceğine inanıyorlardı. Bunun için önce demokratik düzenin ortadan kalkması lazımdı. İstedikleri karışıklığın, anarşinin artması, ülkede bir askeri yönetimin kurulması, bu askeri yönetime karşı özellikle Doğu ve Güney Doğu Anadolu'daki halkın da ayaklandırılarak "halk savaşı"nın verilmesiydi..

ANKARA NOTLARI

SULANDIRILMIŞ SLOGAN DÖNEMİ...

Mustafa EKMEKÇİ

Cumhuriyet

23 ŞUBAT 1977

Bir kafaya göre, faşizm iyice çöreklenmeli ki, «devrim» gerçekleştirilmeli. Hani, bir zamanlar [illegible] 12 Mart dönemin- [illegible] zindanlarını zaptetmek» vardı. Ne olacaksa faşizmin zindanını zaptedip, içine girip de?.

Duvarlara yazılar yazarı saçma bulurum. Yazdırmak için de ortaokul, lise öğrencilerini seçerler..

KLİFFORD'UN

Klifford Türkiye'de aradığını bulamadı. Günaydın başyazarı Necati Zincirkıran Karter'in temsilcisini şu sözlerle uğurluyordu: "Yeni bir dünya kurulur, Türkiye de yerini bulur." Klifford'un ziyaretinin ortaya koyduğu ilk gerçek, Amerikan emperyalizminin eski şaşaalı günlerini geride bırakmış olduğudur. 1964 yılındaki Conson'un mektubuyla Klifford'un gezisini karşılaştıranlar, ABD'nin Türkiye ile ilişkilerinde eski küstahlığını artık bırakmak zorunda kaldığını gördüler. Siyaset hayatındaki en Amerikancı unsurlar bile "Klifford seni istemiyoruz" şeklinde konuşmaktadırlar. ABD'nin borusu eskisi gibi ötmemektedir.

Amerikan temsilcisiyle Türkiye hükümeti arasındaki görüşmeler devam ederken küstah ve tehditkar tavırlarıyla dikkati çekenler ise Sovyet sosyal-emperyalistleri oldu. Balıkçılarımız Samsun limanından 40 mil kuzeye açıldıkları için Rus hücümbotları tarafından tutuklanmış, bir balıkçı motorumuza ateş açılmıştır. Yeni Çarların Türkiye'ye vermeye çalıştıkları bu gözdağına siyasi partiler ve basından pek ses çıkmamıştır. Kimileri Rus sosyal- emperyalizminin artan tehdidini "ABD'nin tırmanışı" sözleriyle örtbas etmeye çalışmaktadırlar. Bu iddialar gelişmenin esas yönünü görmüyor.

Kıbrıs meselesi 1974'den beri Türkiye'yi iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin girdabına gittikçe daha fazla çekmiştir. Kıbrıs buhranı, iki süper devletin bölgedeki rekabetini keskinleştirmiştir. Bu durumda, Makarios'la Denktaş'ın başlattıkları toplumlararası görüşmeler şüphesiz Kıbrıs meselesinin çözümü yolunda olumlu bir gelişmedir. Bu meseleye ABD'nin müdahalesi ise, tamamen emperyalist çıkarlar sağlamayı amaçlamaktadır ve uzun vadede Kıbrıs halkının yararına bir çözüme zarar vermektedir. Aynı durum, Amerika'nın arabuluculuk yapmaya kalkıştığı Türkiye-Yunanistan ilişkileri için de geçerlidir. Türkiye ve Yunanistan iki Üçüncü Dünya ülkesi olarak kendi aralarındaki bazı anlaşmazlıkları barışçı yollardan halletmesini

Tertiplere karşı uyanık olalım!

Bazı yazarlar, geçtiğimiz günlerde proleter devrimcilerin "Güneydoğu Anadolu bölgesinde silahlı bir isyana hazırlandıklarını" yazdılar. Hangi amaçla piyasaya sürüldüğü apaçık olan bu haber, en önce ilk baskılarında AYDINLIK dergisininin adı da verilerek Mümtaz Soysal' ın köşesinde zuhur etti. Aynı istihbarat, aynı ke - limelerle birkaç gün sonra Tercüman gazetesinin Politikada 7 gün köşesinde açıklandı. Arkasından Örsan Öymen ve diğer bazı, en azından sorumsuz yazarların bu polis haberini tekrarladıkları görüldü. "Polis haberi" diyoruz, çünkü haberin kaynağının polis olduğu 25 Şubat günlü Milliyet gazetesinde yayınlanan raporla ortaya çıkmış oldu. Bugüne kadar polisin imal ettiği haberleri ve polis raporlarını yayınlamakla ün yapmış olan Aytekin Yıldız, Milliyet gazetesinde yayınladığı "Anarşi Raporu" ile mesleğin - deki başarılarına bir yenisini daha kattı.

Bakanlar Kuruluna verildiği söylenen bu rapor, bazı devrimci örgütlerin, dergilerin ve kişilerin adlarını vererek, Toros dağlarında silahlı eğitim yapıldığından ve Güneydoğu bölgesinde silahlı bir isyan hazırlandığından söz etmektedir. Bütün bu rapor ve yazıların özel olarak proleter devrimcileri hedef aldığı dikkati çekmektedir.

Tabii bugün hiç bir kimse, devrimcilere "bunlar iki süper devlete karşı milli bağımsızlığımızı savunuyorlar" diyerek saldıramıyor. "Dağlarda silahlı eğitim" ve "güneydoğuda isyan" haberleri bu yüzden imal ediliyor. Bu uydurma haberler istihbarat görevlilerinden tutun da revizyonizmin etkisindeki yazarlara kadar, bir - çokları tarafından son günlerde bir kampanya halinde yayılmaktadır. Mümtaz Soysallar, proleter devrimcilerin raporlarda yazılan cinsten bir strateji izlemediklerini bile bile bu yalanları yazmaktadırlar. Onlar, bu tutumlarıyla devrimcilere yöneltilecek bir saldırının kamuoyunu hazırlamada cansiperane bir çaba içine girmişlerdir. Ama aynı yazarlar Karadeniz'deki balıkçı motorlarımıza Ruslar tarafından ateş açıldığı ve balıkçılarımız tutuklandığı zaman kalemlerini bile oynatmıyorlar. Özellikle bugün - lerde yayılmaya çalışılan "Amerikancı" suçlamaları da, devrimcileri yurtsever ve demokrat unsurlardan tecrit etmeyi amaçlamaktadır. Revizyonistler, Rus sosyal-emperyalizminin hegemonya emellerine boyun eğmeyenleri, MC hükümetini ezdirmek için her yola baş vuruyorlar. Mümtaz Soysal gibi yazarları da bu amaçlarına alet edebiliyorlar.

Proleter devrimcilerin savundukları görüş - ler bugün herkes tarafından bilinmektedir. Proleter devrimciler, iki süper devlete karşı milli bağımsızlığımızın savunulmasını merkezi görev olarak kabul ediyorlar. Köylülerin toprağa ve bütün Türkiye halkının en geniş özgürlüğe kavuşması için mücadele ediyorlar. 40 milyonluk Türkiye halkının Hakkari'den Edirne'ye kadar bu amaçlar etrafında sımsıkı birleşmesini savunuyorlar. Ve bu mücadelede elbette esas olarak emekçi yığınlara güveniyorlar.

Görüldüğü gibi bütün bu görüşlerin "ilkönce askerleri işbaşına getirtmek, sonra ona karşı silahlı mücadeleye girişmek" gibi saçmalıklarla hiç bir ilgisi yoktur. Bu gerçek, bizzat polis raporlarının gönüllü yayıcıları tarafından da bilinmektedir. Proleter devrimcileri, daima en geniş özgürlük ortamından yana oldular, halkın güçlerinin dağıtılmasına yol açan maceracılıkla her zaman mücadele ettiler. Ama Türkiye de, ABD emperyalizmine ve toprak ağalığına karşı kullanılacak bir özgürlüğe katlanamayanların yanında, bazı yeni özgürlük düşmanları daha belirmektedir. Bunlar, Türkiye halkının Rus sosyal-emperyalizminin yayılma emellerine karşı çıkma özgürlüğüne tahammülü olmayanlardır.

Ne var ki bunların hiç biri bu kimlikleri ile ortaya çıkamıyor. Devrimcilere saldırı için kamuoyu hazırlanmasına yardımcı olmayı ve polisi devrimcilerin üzerine kışkırtmayı geçerli bir mücadele yöntemi olarak benimsiyorlar. Tek bir merkezden çıkarılan haberlerin bir anti - komünizm kampanyası haline getirilmesinin anlamı budur.

Hakim sınıflar, hiç bir zaman proleter devrimcilerin savunduğu gerçek düşüncelere sal - dıramamıştır. Onlar her zaman Marksizmle anarşizmi, hatta eşkiyalığı ve işçi sınıfına yabancı olan her tür davranışı birbirine karıştırarak bir "komünizm hayaleti" yaratmaya çalışmış ve saldırılarını da bu "hayalete" yönelt - mişlerdir. Biz, bunu olağan karşılıyoruz. Antikomünizm kampanyası o dereceye kadar varmış tır ki, ilişkileri 12 Mart işkencecilerine kadar uzanan Yankı dergisi, dergimizin "revizyonistlere yapılan işkencelere karşı olmadığı" iftirasını bile uydurabilmiştir. Sınıf mücadelesinin cilveleridir bunlar! Proleter devrimciler, bugüne kadar her yerde kime yapılırsa yapılsın işkenceye karşı kararlı olarak mücadele ettiler ve halk iktidarının işkencecilere dahi işkence yapmayacağını belirttiler.

Devrimciler, başta emekçi yığınlar olmak üzere 40 milyonluk Türkiye halkının geleceğini savunuyor. Hakim sınıfların yalana ve tertiplere sarılmak zorunda kalmaları, bizim doğru bir çizgi izlediğimiz zaman ne kadar güçlü olduğumuzu da göstermektedir. Bu olay aynı zamanda maceracılığın devrimci mücadeleye ne kadar zararlı olduğunu da herkese yeniden göstermektedir. Çünkü hakim sınıflar, devrimcileri ancak "maceracı" ve "anarşist" olarak tanıtmak yoluyla tecrit edebileceklerini hesaplıyorlar. Bütün bunlar, her devrimciye nasıl bir yol izlemek ve neyi yapmamak gerektiğini de anlatmaktadır.

İçişleri Bakanlığı raporlarının çeşitli ağızlardan bir kampanya halinde yayılması bir rastlantı olamaz. Bu anti-komünizm kampanyası bize her türlü tertip ve kışkırtmaya karşı devrimci uyanıklığımızı arttırmanın bugün büyük bir önem kazandığını hatırlatıyor. Bütün bu tertiplere, doğru devrimci görüşlere daha sıkı sarılarak, emekçi yığınlarla daha iyi birleşerek, Türkiye halkının bağımsızlık ve özgürlüğünü daha kararlı bir şekilde savunarak cevap vereceğiz. Biz halkımıza sonsuz bir güven duyuyoruz. Polis tertipleri ve polisi devrimcilerin üzerine kışkırtma çabaları başarısız kalacaktır. Halkın bağımsızlık ve demokrasi isteği, İçişleri Bakanlığının hazırladığı raporlardan daha güçlüdür.

HALKIN SESİ

ZİYARETİ

her zaman başarabilirler. Yeter ki, bu meselelere süper devletler burunlarını sokmasınlar.

Öte yandan bugün gözden kaçırıl - maması gereken özellikle Rusya'nın tutumudur. Yeni Çarlar, Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkları kışkırtarak, en karanlık rolü oynamaktadırlar. Bugün sosyal-emperyalistler Ortadoğu'daki mevzii gerilemelerine son vermek ve yeni atılımlar yapmak için manevralar yapıyorlar.

Klifford ülkemizden ayrılırken, Amerikan silah ambargosunun kalkması için öneride bulunmayacağını söyledi. MC hükümeti ve ordunun yüksek kademeleri ise, ambargo konusunda ABD'ye ısrara hâlâ devam etmektedirler. Silah ambargosu, bugüne kadar pek çok gerçeği tekrar tekrar kanıtlamıştır. Bunlardan birisi ise, ABD ile Türkiye arasındaki askeri ilişkide, ABD'nin denetiminin sürdüğü, ülkemizin ise ona muhtaç durumda bulunduğudur. ABD'nin meselesi Türkiye'nin savunma ihtiyaçları değil, kendi stratejisidir. Bu bakımdan milli çıkarlarını korumak isteyen bir Türkiye için tek yol vardır: Her alanda ABD'denetiminden kurtularak kendi ayakları üzerinde durmak, iki süper devlete karşı milli savunmayı güçlendirmek ve özellikle sosyal-emperyalist saldırı tehdidi karşısında hazırlıklı olmak.

Klifford'un ziyareti, Türkiye' nin bütün hayati meselelerinin dış meselenin çözümünde düğümlendiğini bir kere daha ortaya koydu. O kadar ki, dış çelişmeler genel seçimlerin hangi ayda yapılacağını dahi tayin etmektedir. Türkiye, bugün herkesin Amerika ve Rusya'ya karşı tavrına göre saflaştığı bir ülkedir. Milli çelişme, bütün diğer çelişmelerin gelişmesini belirlemekte ve devrimin rotasını çizmektedir. Proleter devrimciler, Rus taraftarlarının istediği şekilde, sadece Amerika'ya karşı cepheleşmeyi reddediyorlar. Aynı şekilde, Amerikan yanlılarının istediği şekilde bir saflaşmaya da karşı çıkıyorlar. Proleter devrimciler, Türkiye' nin tüm milli güçlerini iki süper devlete karşı birleştirmek için çalışıyorlar.

ADANA KAROSAN İŞÇİLERİNİN GREVİ

Muhabirimiz Adana'dan bildiriyor

Adana'da Çitos-İş Sendikasına bağlı Karosan Yer Karoları Atölyesinde çalışan 24 işçinin, dokuz gün süren grevi başarıyla sonu landı. "Amacımız haklarımızı almak ve patróna sendikamızı kabul ettirmektir" diyen işçiler, grev sonunda çeşitli hakların yanında daha önce işten atılan dört arkadaşlarının tazminatlarını da aldılar.

Karosan işçileri "Patron sendikayı kabul etti ve sözleşme imzaladı. Fakat her şey bitmiş değil, şimdi sözleşmeyi uygulatmak için mücadele edeceğiz" diyorlar.

Adana'da karo, mozaik ve benzeri işyerlerinde bu ilk grev, diğer atölye ve küçük iş yerlerinde çalışan işçilere örnek oldu ve onlara cesaret verdi. Sendikalı ve sendikasız Karo işçileri, "Bu grev hepimizindir, başarısı hepimizin olacaktır. Çünkü karocular en ağır çalışma şartları altındadır. İş sağlığı ve iş güvenliğimiz yoktur. Sigortasız, sendikasız ve düşük ücretlerle çalıytırılmaktayız. Her türlü maddi yardımı yaparak bu grevi aylarca sürdüreceğiz" diyerek ve her gün grev yerine gelerek arkadaşlarının mücadelesine katıldılar. Sonuna kadar birliklerini sürdüren işçiler, patronun grev kırma teşebbüslerini boşa çıkardılar.

Patron "çıkarılan işçiler kanunsuz direniş yaptılar, tazminat alamazlar, mahkemeye verin" diyor, işyerini kapatacağını söylüyordu. Çitos- İş sendikası yetkilileri ve grevci işçiler ise "biz mahkemeyi grev meydanında kurduk. Karar, bu meydandaki mücadele sonunda verilecektir." diyerek kararlılıklarını belirttiler.

İşçiler DİSK ve TÜRK-İŞ hakkında şunları söylediler : "TÜRK-İŞ, Güney Sanayi'den, Bossa'dan, Paktaş'tan, Milli Mensucat'tan atılan işçilerin hakkını aramıyor. DİSK Bossa Un Fabrikasındaki grevde, işçilere son gün kırkar lire dağıtarak "gidin patronla kendiniz anlaşın' dedi ve işçileri patronun insafına terketti."

Bir işçi "DİSK'te revizyonist sendika ağaları vardır, sosyal-emperyalistlerin hizmetinde Amerikan emperyalizminin uşağı bazı faşist sendika ağaları vardır. Her iki kuruluşun da yönetimi işçi düşmanlarının elindedir. Tabandaki işçiler birleşerek bunları devirmelidir." dedi.

Sendika temsilcisi de "Bu gibi işyerlerinde örgütlenme çok çetin mücadelelerle başarılabiliyor. Çünkü bu işyerlerinde ortaçağ zulmü ve sömürüsü hüküm sürmektedir. Buralarda kanunlar tanınmaz. Örneğin bu işyerinin gece bekçisi, 15-16 saat çalıştırılmakta, karşılığında ise 1200 lira almaktadır. Sigortası yoktur, tatili, bayramı, izni yoktur. Elbise verilmez. İşçiler tuvalet ihtiyaçlarını duvarların dibinde, arazide gideriyorlar. Ama bu yerlerin sendikalaştırılması şarttır. Biz Çitos-İş olarak bu işyerlerinde örgütlenmeye kararlıyız. TÜRK-İŞ ve DİSK bu gibi işyerlerinden çıkar sağlayamayacaklarını düşündüklerinden buralarla ilgilenmiyorlar" dedi.

Karosan işçileri Rusya ile yapılacak "işbirliği" anlaşması hakkındaki görüşlerini de şöyle belirttiler. "Biz Amerika'yı da Rusya'yı da istemiyoruz. Babalarının hayrına yardım etmiyorlar."

Toplu sözleşme görüşmeleri işçinin önünde yapılmalıdır

Çitos-İş Sendikasının olağanüstü kongresi yapıldı

Merkezi Adana'da bulunan Türkiye Çimento, Toprak ve Seramik İşçileri Sendikası (ÇİTOS-İŞ)'in Merkez Şube Olağanüstü Kongresi yapıldı. Yönetime devrimci işçiler getirildi. Kongrede sendikacılar ve işçiler işçi sınıfının mücadelesi ve sendikal örgütlenmesi ile ilgili konuşmalar yaptılar.

Sendika Genel Sekreteri Rıza Böke yaptığı konuşmada revizyonistlerin ve faşistlerin işçi sınıfı içindeki faaliyetlerini teşhir etti ve şunları belirtti : "Biz toplu sözleşme görüşmelerinin bütün işçilere ve izlemek isteyen halka açık olmasını istiyoruz. DİSK ve TÜRK-İŞ yöneticilerinin yaptığı gibi kapalı kapılar ardında pazarlıkları reddediyoruz. Engeniş sendika içi demokrasi gerçekleştirilmelidir. İkinci temel talebimiz, iş güvenliğidir. İş güvenliğimiz olmadıktan sonra alacağımız zammın hiç bir değeri yoktur. Eğer iş güvenliğini sağlayamazsak, işveren ücretleri yükseltmeye razı olsa bile işçileri atıp, asgari ücretle yeni işçiler alma yoluna gider. 13'üncü ve 17'nci maddelere karşı mücadele etmeliyiz."

Rıza Böke, konuşmasında iki süper devleti teşhir etti ve işçileri bağımsızlık mücadelesinde yer almaya çağırdı.

Adana Çimento fabrikası işçilerinin direnişi başarıya ulaştı

Adana Çimento Fabrikası paketleme ve yükleme kısmında çalışan 80 işçi sekiz saat süren bir direniş yaptılar. İşçiler başarıyla sonuçlanan direnişlerini şöyle anlattılar :

"Biz müteahhidin işçileriyiz. Müteahhit bizi işe alırken, sigorta yaptıracağını, fazla mesaileri ödeyeceğini söyledi. Oysa fazla mesai vermiyor ve 50 kadar işçiyi sigorta ettirmiyordu. Ücretlerimizi zamanında ödemiyor, adamları vasıtasıyla üzerimizde baskı kuruyordu. Her birimiz günde altmışar tondan fazla yük yüklemekteyiz. Devamlı çimento tozu yutmaktayız. Çalışma şartlarımız çok ağırdır. Buraya çalışmaya gelenlerden çok azı devamlı çalışmayı göze alabilmekte, diğerleri işe dayanamayarak çıkıp gitmektedir. Müteahhit 'Deneme yaptıracağım' diyerek birçok arkadaşı bedava çalıştırmış ve binlerce lirayı bu yolla da cebine indirmiştir. Bu arada Bağımsız Çitos-İş sendikasını getirmeye çalışıyorduk. Patron duyunca yedi önder arkadaşımızı işten attı. Biz de işi durdurduk ve arkadaşlarımız işe alınana ve haklarımız verilene kadar direneceğimize and içtik.

"Patron jandarma getirerek direnişimizi kırmaya çalıştı. Jandarma başçavuşu erlere silahlarını üzerimize çevirmelerini emretti ve "Doldur ve kapat" komutunu verdi. Böylece bizleri dağıtacaklarını ve yıldıracaklarını zannettiler. Bir arkadaşımız göğsünü açarak 'Vurun, daha ne bekliyorsunuz' diye bağırarak öne fırladı. Hep birden jandarmaları protesto ettik. Bunun üzerine jandarmalar geriledlier. Çitos-İş Sendikasının Başkanı Erdem Özdemir ve diğer yöneticilerinin de direnişimizi desteklemeleri ve patronla yaptıkları görüşmeler sonucunda isteklerimiz kabul edildi. Yedi arkadaşımız işe alındı, sigorta hakkımız tanındı. Bu direniş bize, işçiler birlikte mücadeleye atıldıklarında, mücadelede kararlı olduklarında başarı kazanılacağını gösterdi."

Kayseri'de Maden-İş yöneticilerinin Asya Makina Sanayi işçilerine ihaneti

Kayseri Yurtsever İşçi Birliği Derneği Bildiriyor

Kayseri'deki Asya Makina Sanayi işçileri sendika seçme özgürlüğü ve fabrikadaki baskıları protesto etmek için üç ay önce başlattıkları direnişi sürdürüyorlar. İşçiler sorunlarını şöyle anlatıyorlar :

"Asya Makina Sanayi fabrikasında yetkili sendika Maden-İş'ti. Sendika toplu sözleşme için patronla oturuma başlamıştı. Bize bazı sosyal haklar alacak diye çok seviniyor ve sendikayı destekliyorduk. Patron toplu sözleşmeden kaçma ve işyerine MİSK'e bağlı bir sendikayı sokma çabasındaydı. MİSK'e bağlı faşistler işçilere baskı yapıyorlardı. Patron ustalara 250-500 lira fazla ücret vererek bize baskı yaptırıyordu. Ustalar ihbarda bulunuyorlardı. Faşistler aramızda Kürtlük, Türklük, Alevilik, Sünnilik ayrımı yaparak bizi bölmeye çalışıyorlardı. Direnişimizin amacı bu baskıları protesto etmek, sendika seçme özgürlüğümüzü savunmaktır.

"Maden-İş yöneticileri bize haklarımızı alacağına işsizlik sigortası ve emekli oluncaya kadar her hakkın sağlanacağına dair söz vermişlerdi. Sendika Başkanı Nerim Yula patron 160 işçiyi attığında bizimle görüşüp direnişi sendikada sürdürmemizi söyledi. Fabrikayı terketmemizi istedi. Ayrıca sosyal yardımlar yapacağına, bize iş bulacağına ve aylıklarımızı vereceğine söz verdi. Oysa üç ay oldu bize sadece biner lira dağıtıldı.

"Üç aydır direniyoruz. Sendikanın bizi fabrikadan çıkarmasının bir oyun olduğunu ve patrona sattığını sonradan anladık. Anlayınca da hesap sormak için sendikaya gittik. Sendika başkanı Nerim Yula çoktan kaçmıştı. Sendikanın tabelasını indirip arkasına "Yuvasız İşçiler Sendikası" yazdık. Kış günü açlıkla, rezillikle boğuşuyoruz. Sendika verdiği sözlerin hiç birini yerine getirmedi. Şunu da belirtelim, TİP ve TSİP direniş sırasında bizi destekler göründüler. Sendika bizi patrona satıp biz de sendikayı işgal edince 'DİSK'in adını kötülüyorsunuz.' deyip bizi dövmeye kalktılar.

"Nerim Yula kaçınca diğer sendikacılar Ekrem Aydın, Güngör, Ali Turan bize 'onun yaptıklarından haberimiz yoktu' dediler. Haklarımızı alacaklarını söylediler. Bunlar da sözlerinde durmadılar. Maden-İş'in yöneticileri işçi yanlısı değil, kendi çıkarlarını düşünen birer sendika ağasıdır. Bunlar devrimci değil karşı-devrimcidir. En şereflisi Ekrem Güngör ise en şerefsizi hangisi?

"Biz direnişimizi fabrikada sürdürmeliydik. Şu anda direnişimizi 160 kişiyle sürdürüyoruz ve sürdürmeye kararlıyız."

KAYSERİ ZİRAAT BANKASI MERKEZ ŞUBESİNDE 338 NUMARALI BİR HESAP AÇAN İŞÇİLER BÜTÜN HALKI BAĞIŞ YARDIMINA ÇAĞIRMIŞLARDIR.

SİTE YURDU KAPATILAMAZ !

İstanbul'da binlerce öğrenci yürüyüş yaptı

MC iktidarının öğrenci yurtlarını komando karargahı haline getirme girişimleri devam ediyor. Son olarak Kredi ve Yurtlar Kurumu İstanbul Vezneciler'de bulunan 800 öğrencinin kaldığı Site yurdunu boşaltma kararı almıştır. Kurum burayı kız yurdu haline getirmek istediğini öne sürmektedir. Ancak kuruma baş vuran öğrencilere yetkililer gerçek niyetlerini itiraf etmişler ve Site'nin "anarşi yuvası" haline geldiğini bu sebeple kapatacaklarını söylemişlerdir.

Polis ve faşistler Site yurduna bugüne kadar birçok defa saldırmışlardır. 1975 Nisanında Site yurdunun işçilerinden Abdi Gönel böyle bir saldırıda öldürülmüştür. Gene geçtiğimiz ay içinde devrimci öğrenciler Baki Ünlü ve Hüseyin Yabuz da kalmakta oldukları Site yurdundan çıkarken vurulmuşlardır. Yurtlar Kurumunun iddialarına rağmen, defalarca yapılan polis baskınlarında ise Site yurdunda ne bir suç aleti bulunabilmiş ne de bu sebeple herhangi bir öğrenci hakkında soruşturma açılmıştır.

Site yurdunun kapatılmak istenmesi öğrenci kitlesinin geniş tepkisini doğurmuştur. Çeşitli yurtlarda kalan 3 binin üzerinde öğrenci Site yurdunun kapatılmaması için imza vermiştir. Özellikle Cağaloğlu Kız öğrenci yurdu, Ortaköy Eğitim Enstitüsü Kız öğrenci yurdu, Atatürk Sitesi Kız öğrenci yurdunda kalan kız öğrenciler çıkarılan arkadaşlarının yerine taşınmayı kabul etmeyeceklerini açıklamışlardır. Binlerce öğrenci Valiliğe dilekçe vererek yurdun kapatılması kararını protesto etmişlerdir.

Öte yandan Site yurdunda kalan 50 öğrenci diğer bütün arkadaşları adına ölüm orucuna başlamış bulunuyorlar. Gençler kendilerinin üzerine basıp geçmeden kimsenin yurdu boşaltamayacağını açıklamakta ve yetkililer kesin olarak yurdu kapatma kararından vazgeçinceye kadar direneceklerini açıklamaktadırlar. Açlık grevindeki öğrencilerin yayınladığı bildiri şu taleplerle son bulmaktadır: "Yurdun kapatılmayacağına dair yetkililer bize kesin cevap vermelidir!" "1 Mart'tan itibaren müracaat eden 2 bin arkadaşımızın kayıtları sırasıyla yapılmalıdır!" "Site Yurdunu faşistlere terketmeyeceğiz !

Son olarak geçtiğimiz Cumartesi günü İstanbul'da Saraçhanebaşı'ndan başlayan bir yürüyüş yapılarak Site yurdunun kapatılma kararı protesto edilmiştir. Sultanahmet alanında yapılan mitingte konuşmacılar Site yurdunun kapatılamayacağını belirttiler.

Açlık grevindeki Site Yurdu öğrencileriyle konuşma

Muhabirimiz açlık grevindeki Site Yurdu öğrencileriyle konuştu. Gençler muhabirimizin sorularını şöyle cevapladılar:

"Site öğrenci yurdu üzerinde oynanan oyunlar yurtsever ve devrimcilere yapılan baskıların bir parçasıdır. Bu uygulamaya karşı 50 arkadaş sonuna kadar direnmek üzere açlık grevine başlamış bulunuyoruz.

"Yurdumuz esasen çevre ve imar durumu itibarıyla kız yurdu olmaya uygun değildir. Kurumun gerekçesi tamamen bir bahanedir. Nitekim onlar Kurumla görüşmeye giden arkadaşlarımıza gerçek niyetlerinin ne olduğunu yurdumuzu "anarşi yuvası" şeklinde niteleyerek ortaya koymuşlardır. Polis yurdumuzu defalarca bir bahane uydurabilmek ve bizi sindirebilmek için basmış fakat hiç bir suç aleti bulamamıştır. Bu baskınlar sırasında, bütün kitaplarımız yırtılmış ve eşyalarımız tahrip edilmiştir. Polis bu aramalarda talan yapmıştır. Halkın Sesi aracılığıyla tüm halkımızı, bütün demokratları, yurtseverleri, devrimcileri mücadelemizi desteklemeye çağırıyoruz."

YORUMSUZ

DEMİREL: "FİLİSTİNLİLERİN VE ARAPLARIN TALEPLERİNİ DESTEKLİYORUZ

Demirel, 23 Şubat'ta Arap ülkeleri elçilerinin kendisi ve eşi onuruna verdikleri yemekte yaptığı konuşmada hükümetin politikası hakkında bir açıklama yapmış ve "Türkiye'nin Arapların İsrail işgali altında bulunan Arap topraklarının tahliyesi, Filistinlilerin devlet kurma hakkı dahil tüm haklarının gerçekleştirilmesi, mukaddes Kudüs şehrinin tarihi statüsüne saygı gösterilmesi yolundaki haklı taleplerini desteklemekte olduğunu burada bir kere daha açık ve kesin olarak belirtmek isterim." şeklinde konuşmuştur.

MELEN: "DOĞU BLOKU SİLAHLANIYOR ... TÜRKİYE TEDBİRLER DÜŞÜNMEK ZORUNDA "

Milli Savunma Bakanı Ferit Melen, 20 Şubat günü bütçe ile ilgili olarak yaptığı konuşmada şunları söylemiştir :

"Dünya ülkeleri detantın yanında büyük bir silahlanma yarışına girmiş bulunmaktadırlar. ... Doğu bloku ülkeleri rejimleri dolayısıyla silahlı kuvvetlerinin imkanlarını arttırmışlardır. ... Türkiye üzerindeki bazı emellerin ortadan kalktığını düşünmek gaflet olur. .... Bu durumda Türkiye'nin güvenliği için bazı tedbirleri de düşünmek zaruridir."

TERCÜMAN: "HİTLER'İN BARIŞ YALANLARINA KANANLAR ... PARİS YANARKEN UYANDILAR"

21 Şubat tarihli Tercüman gazetesinin Rapor sütununda "Doğu blokunda yapılanlara karşı bir şeyler söylemek isteyenler, hep 'aman yumuşama bozulmasın' gerekçesiyle susturulmuşlardır." denilmektedir. Makale şöyle devam ediyor:

"İkinci Dünya Savaşı öncesinde Hitler'in barış yalanlarına kanan veya kanmayı uygun bulanlar Avusturya, Polonya, Çekoslovakya, Nazi orduları tarafından işgal edildiği zaman gözlerini kapayarak arkalarını dönenler ancak Londra, Brüksel, Paris alevler içinde yanmaya başladığı zaman uyanabilmişlerdir."

SANCAR'IN SOVYET ELÇİLİĞİNE YAPTIĞI ANLAMLI ZİYARET

25 Şubat tarihli Cumhuriyet, Sancar'ın Genel Kurmay Başkanlığı görevinin uzatılmasından sonra, ilk kez Sovyet Elçiliğine giderek Sovyet ordu gününü kutladığını yazdı. Cumhuriyet, Sancar'ın yanında Genel Kurmay İkinci Başkanı ve yüksek rütbeli subaylardan kalabalık bir grup bulunduğunu belirtmektedir. Gazete, Amerikan temsilcisi Klifford'un Ankara'dan ayrıldığı gün yapılan bu ziyaretin, diplomatik çevrelerce anlamlı karşılandığını vurguluyor.

ODTÜ öğrenci ve öğretim üyeleri faşist tertibe karşı mücadele ediyor

13 Şubat'ta Mütevelli Heyeti ODTÜ'ne MHP yanlısı faşist Hasan Tan'ı rektör olarak atadı. ODTÜ öğrencileri, öğretim üyeleri ve işçileri faşist MC'nin bu yeni tertibine karşı çıktılar. Dayanışma içinde mücadeleye başladılar. 883 öğretim üyesinden 636'sı rektörü istifaya çağırdılar. Bazı dekanlar, rektör yardımcıları görevlerinden istifa ettiler. ODTÜ'nün bütün bölüm kurulları "Hasan Tan ODTÜ'ye rektör olamaz" kararı aldılar. Akademik konsey, Hasan Tan'ı istifaya çağırma kararı aldı. Öğrenciler ve öğretim üyeleri derslere girmediler.

Faşist MC'den başka desteği olmayan rektör okulu 15 gün süreyle kapattı. ODTÜ öğrenci temsilciliği kararın iptali ve yürütmenin durdurulması için Danıştay'a müracaat etti. Okulun kapatılması kararıyla birlikte bütün dekanlar ve bölüm başkanları istifa ettiler.

ODTÜ'deki mücadele onbinlerin sevgi ve desteğini kazanmıştır. Geniş halk kitlelerinin desteğine sahip olan ODTÜ öğrencileri, öğretim üyeleri mutlaka başarı kazanacaklardır.

Orman Mühendisleri Odası'nda faşist işgal

Devrimci Orman Mühendisleri bildiriyor

TMMOB Orman Mühendisleri Genel Kurulu 12-13 Şubat 1977 günlerinde Ankara'da toplandı. Genel Kurul salonunu silahla işgal eden faşistler mühendisleri içeri sokmadılar. Polis işgalci faşistleri korudu ve mühendislerin üzerini aradı.

Revizyonistler, mühendis kitlesinin salona girmede gösterdiği kararlılığı "hukuki yollara başvurmak, savcılığa başvurmak" kendi sözleriyle "polis arkadaşlardan yardım istemek" "durumu noterle tespit etmek" gibi çağrılarla söndürdüler. Daha sonra başka bir salonda toplanan Genel Kurul, bir gün önce tespit edilen listenin oylanmasının ertesi gün yapılmasına karar verdi. Burada, yurtseverler, bütün Odalar için yurtsever mühendislerin kaleme almış olduğu bir bildiriyi dağıttılar. Bildiri geniş ilgi gördü. Yurtseverler burada bir kere daha Oda konusundaki görüşlerini ve siyasetlerini anlattılar.

Ertesi gün Genel Kurul salonunda yapılan oylamada, önceden hazırlanan liste seçimi kazandı. Bu arada faşistler, polisin desteğinde Oda binasını işgal ettiler.

Şimdi oluşmuş iki yönetim kurulu bulunmaktadır. Faşistlerin oluşturduğu yönetim kanuna aykırıdır. Şimdi yasal yönetim kurulunun yönetimi ele alması için çalışılmaktadır.

Genel Kuruldan önceki bazı gelişmeler üzerinde de durmak istiyoruz. Bazı revizyonist unsurlar seçime katılacak listenin "küçük kurul" adındaki az sayıda mühendisin katıldığı toplantıda tespit edilmesini istediler. Biz bu tutuma karşı çıktık ve kongrede her mühendisin aday olabilmesini savunduk. Ancak bu önerimiz yöneticiler tarafından reddedildi. Kongreden bir gün önce taşradan gelen arkadaşlar, revizyonizmden etkilenen unsurlarla reformculardan oluşan listeye karşı çıktılar. Yeniden seçim yapılması önerimiz dört oy farkla reddedildi. Devrimci Gençlik dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlara seçimlerde revizyonistlerin bulunmadığı bir listeyi destekleyeceğimizi bildirdik. Ancak reformcuların revizyonist unsurlarla ittifak yapması bu durumun gerçekleşmesini önledi. Bunun üzerine Devrimci Gençlik görüşlerini savunan arkadaşlarla revizyonist unsurların adlarını silerek yurtseverlerin adlarını yazma noktasında anlaştık.

ÜÇÜNCÜ DÜN
EKONOMİK DÜZEN İÇ

Günümüz dünyasında yaşadığımız önemli iktisadi ve siyasi olayların hemen hepsi, uluslararası alanda yeni bir saflaşmanın derin izlerini taşıyor. Zamanımızın en büyük sömürücüleri ve zalimleri olan ABD ve Sovyetler Birliği'nin dünya sorunlarını tek tek veya aralarında kararlaştırıp halklara zorla kabul ettirdikleri dönemin hızla geride kalmakta olduğunu görüyoruz. İki süper devlet, kendilerini hâlâ boş yere "uluslararası karar makamı" olarak görsünler ve boş yere "dünyanın en güçlüsü olan bizler olmadan hiç bir sorun çözülemez" desinler. Onlar çoktan ipleri ellerinden kaçırmışlardır. Artık dünyanın kaderinin ve geleceğinin çözülmesinde,Üçüncü Dünya ülkeleri; devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş ve halkların devrim isteği tayin edici olmaktadır. Uluslararası yeni saflaşmayı belirleyen esas etken, dünya nüfusunun yarısından fazlasını oluşturan Üçüncü Dünya ülkelerinin ayağa kalkması ve emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelesidir. Üçüncü Dünyanın emperyalizmin iktisadi ve siyasi tahükkümünden kurtuluş mücadelesi, dünya emperyalist sistemini parçalamakta, emperyalist kamptaki çelişmeleri keskinleştirmekte, diğer emperyalist sanayi ülkelerini derece derece tarafsızlaştırmakta ve iki süper devleti tecrit etmektedir.

Üçüncü Dünya ülkelerinin mücadelesinde, uluslararası yeni bir iktisadi düzen talebi önemli bir yer tutuyor. Bu talep, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin az gelişmiş ülkeler üzerinde sürdürdükleri ağır sömürü zincirini kırmayı, emperyalizmin dayandığı temel olan eski iktisadi sistemi değiştirmeyi hedef almaktadır. Yeni iktisadi düzen mücadelesini çeşitli yönleriyle görmeden önce, hâlâ yürürlükte olan eski düzenin ne olduğuna kısaca değinmek gerekir.

Emperyalizm, iktisadi anlamda, dünyanın geniş yoksul bölgelerinin bir veya bir kaç güçlü kapitalist devlet tarafından alabildiğine sömürülmesi demektir. Emperyalizm, varlığını bu sömürüye borçludur. Bu emperyalist sömürü esas olarak, sermaye ihracı, yoksul ülkelerin hammaddelerini ucuza kapatmak ve sanayi mallarını pahalıya satmak ve azami kârlar elde etmek temelinde sürdürülmektedir. Emperyalizm, özellikle de Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi, doğrudan doğruya devlet yoluyla veya uluslararası tekeller ve şirketler yoluyla, Üçüncü Dünya ülkelerinin zenginliklerini ve tarım ürünlerini talan etmekte, ucuz iş gücünü sömürmekte, bu ülkelerin ulaşım, enerji, banka, sigorta, madenler gibi ekonomilerinin kilit noktalarını denetimleri altına alarak kalkınmalarını engellemektedir. Üçüncü Dünya ülkeleri bu yüzden milli sanayilerini geliştirememiş ve sadece hammadde üreten ve yok pahasına satan ülkeler olarak kalmışlardır. Bu ülkeler ihtiyaçları olan temel mal ve sanayi ürünlerini, yüksek fiyatlarla emperyalist ülkelerden ithal etmek zorundadırlar. "Zengin" ülkelerin "refahı", yoksul ülkelerin fakirliği üzerinde yükselmiştir.

Bu eski emperyalist ilişkileri tasfiyet etmek ve eski düzeni değiştirmek için, yoksul ülkeler mücadelelerini hızla yükselttiler. Yeni bir iktisadi düzenin için mücadele çağrısı, yoksul Üçüncü Dünya ülkelerinin tümünün altında toplandığı bayrak oldu.

Yeni iktisadi düzen mücadelesinin, güncel olarak, hammadde konusunda yoğunlaştığını görüyoruz. Hammaddeleri, başta iki süper devlet olmak üzere, emperyalizmin sömürüsünden kurtarmak için çok yönlü bir mücadele verilmektedir. Birleşmiş Milletler Teşkilatı ve yan örgütleri gibi uluslararası forumlar, artık bugün az gelişmiş ülkelerin ezici çoğunluğuyla, yeni iktisadi düzenin gerçekleşmesi yolundakararlaralınan mücadele alanları durumundadır. Buralarda emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin beline kuvvetli darbeler indirilmekte, yeni iktisadi düzenin hukuki temelleri atılmakta, bazı pratik uygulama kararları alınmaktadır. Üçüncü Dünya, birlik ve dayanışma içinde, Birleşmiş Milletlerin 1974/75 Altıncı ve Yedinci olağanüstü toplantılarında, gene Birleşmiş Milletlerin yan kuruluşu olan Ticaret ve Kalkınma Konferanslarında (UNCTAD) kabul ettirdiği kararlarla yeni iktisadi düzen talebini gerçekleştirmede başarılı adımlar atmıştır. Özellikle 1975 yılında Lima'da yapılan Sanayi Kalkınma Konferansı (UNİDA)'da kabul edilen Lima Deklarasyonu, eski düzeni değiştirmede ve yeni bir uluslararası iktisadi düzen kurmada savaş çağrısı olmuştur. Lima'da kabul edilen program, kayıtsız şartsız eşitlik ve egemenlik temelinde, yeni bir iktisadi düzen kurulmasını, bunun için de, az gelişmiş ülkelerin hammadde veya ihraç malları fiyatlarını otomatik olarak sanayi ülkelerinin ihraç malları fiyatlarına bağlamayı, çok uluslu şirketlerin daha sıkı denetimini öngörmekte, az gelişmiş ülkelerin sanayi üretimlerinin arttırılmasını, uluslararası para sistemi konferansları ve kuruluşlarında Üçüncü Dünyanın etkisinin arttırılmasını kararlaştırmaktadır. Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Konferanslarında Üçüncü Dünya, karasuları ve deniz dibi zenginliklerinin emperyalistler tarafından yağma edilmesine karşı çıkmış deniz hukukunun yoksul ülkeler lehine değiştirilmesi için önemli adımlar atılmıştır. Karasularını 200 deniz miline çıkartan birçok Üçüncü Dünya ülkesi, bu mücadeleye önderlik etmiştir. 1975 sonunda gerçekleştirilen Kuzey-Güney Konferansı da, Üçüncü Dünyanın, yeni iktisadi düzen talebini kabul ettirmek için emperyalistleri masaya oturtmaları sonucunda gerçekleşmiştir.

Bu uluslararası forumlar dışında, Üçüncü Dünya ülkeleri kendi aralarında yaptıkları Kalkınma ve İşbirliği Konferanslarında ve Bloksuz ülkeler zirve toplantılarında, emperyalizme, yeni ve eski sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadele tedbirleri, yeni iktisadi düzen taleplerini gerçekleştirme kararları almakta ve aralarındaki birlik ve dayanışmayı güçlendirmektedir.

Üçüncü Dünya, yeni ekonomik düzen talebinin gerçekleşmesinde emperyalizme bel bağlamamakta, attığı somut adımlarla bu düzeni gerçekleştirme mücadelesi vermektedir. Kendi güçlerine güvenerek ve birleşerek kurdukları hammadde tekelleri, bunun en çarpıcı örneğidir. Bugüne kadar Üçüncü Dünya ülkeleri, petrol, civa, demir, bakır, şeker, kah-

NORVEÇ KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST):

Sosyal emperyalizmin taşıdığı daha büyük tehlikeyi ve Üçüncü Dünya halklarının mücadelesini küçümsemek yanlıştır

Norveç Komünist İşçi Partisi (Marksist-Leninist) Başkanı Pal Steigan'ın önderliğindeki bir heyet, Şubat ayının üçüncü haftası içinde Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin davetlisi olarak Çin Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret etmiştir. ÇKP Merkez Komitesi Başkanı Hua Kuo-feng' in konuk heyet onuruna verdiği ziyafette konuşan NKİP/ML Başkanı Pal Steigan, şöyle demiş - tir:

"Başında Hua Kuo-feng yoldaşın bulunduğu Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, karşı devrimci Dörtlü Çete'yi bir darbede ezmiş bulunuyor. Bu olay, Hua Kuo-feng yoldaşın gerçekten Başkan Mao'nun ardılı (halefi) olduğunu ispatlamaktadır. "Dörtlü Çete"nin mensupları sözümona 'radikaller' pozuna bürünüyorlardı ama bütün yaptıkları, kızıl bayrağa karşı çıkmak için kızıl bayrağı sallamaktan ibaretti. Onlar proletarya diktatörlüğünü yıkmayı ve burjuva diktatörlüğünü kurmayı amaçlıyorlardı. Dörtlü Çete'nin ezilmesi, sınıf düşmanlarının Çin'de kapitalizmi geri getirme projelerini boşa çıkarmıştır. Çin'de kaldığımız süre içinde, ülkede mükemmel bir durumun hüküm sürdüğü ve halk kitlelerinin Parti Merkez Komitesi ile Başkan Hua Kuo-feng yoldaş etrafında kararlılıkla birleştiklerini kendi gözlerimizle gördük. Ülke çapındaki tarımda Daçay'dan ve sanayide Taçing' den öğrenme hareketlerinde ise daha şimdiden yeni bir yükseliş meydana gelmektedir."

NKİP/ ML Başkanı Pal Steigan, daha sonra iki süper devletin ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin Norveç'e yönelik tehditlerini ele alarak şunları söylemiştir:

"Sosyal-emperyalizm, eski çarların Norveç'e karşı ileri sürdükleri toprak taleplerini tekrarlamaya ve Norveç'e karşı askeri provokasyonlara girişmeye kadar varmıştır.

"Bu iki süper devletin dünya hegemonyası için giriştikleri rekabet, dünya savaşı tehlikesini büyük ölçüde arttırmış bulunuyor. Bugün yeni bir dünya savaşının başlatılmasına daha yatkın olan, sosyal-emperyalizmdir. Dolayısıyla onu küçümsemek özellikle tehlikelidir. Aynı şekilde, Üçüncü Dünya halklarının mücadelesini küçümsemek de özellikle tehlikelidir. Bu Üçüncü Dünya halkları, bugün iki süper devlete karşı ve devrim için mücadelenin başlıca gücüdür. Bu şartlar altında, Çin'in Başkan Mao tarafından belirlenen ve Başbakan Çu En-lay tarafından uygulanan devrimci dış siyaseti, dünya halkları için çok büyük önemi olan bir desteği ifade etmektedir.

...YA YENİ BİR ...N MÜCADELE EDİYOR

kakao, gümüş, alüminyum, kauçuk, muz, et , neklik yağ, boksit vs. gibi 20'den fazla ham - dde örgütü kurmuş ve bu örgütlerde 75'den faz - Üçüncü Dünya ülkesi birleşmiştir. Bu örgütlerin anesinin 1970/75 dönemi içinde kurulması, Ü- ıcü Dünya ülkelerinin hammadde alanında müca- elerinin kazandığı hızı göstermektedir. Bu ham - dde örgütleri, uluslararası tekelci sermayenin ıncü Dünyanın hammadde ürünleri üzerindeki dü- : fiyat tekelini kırmak ve vurguna son vermek i- ı dişe diş mücadele veriyorlar. Aynı zamanda,dış aret siyasetlerinin ortak tespitiyle Üçüncü Dünya :eleri, gerektiğinde hammadde üretimini kısıyor, :ak fiyat uyguluyor, stoklar kuruyor ve hammad- fiyatlarının istikrarını sağlamaya çalışıyorlar. ylece emperyalizmin sömürüsüne set çekilirken, peryalizmin iktisadi krizleri yoksul ülkelerin tına yüklemesine karşı da mücadele veriliyor.

Petrol üreten ülkelerin hammadde örgütü OPEC, peryalizmle Üçüncü Dünya arasında süregelen e diş mücadelenin en çarpıcı örneğidir. Petrol timi üzerindeki emperyalist hakimiyete son ve - nesi ve petrol fiyatlarının yıldan yıla arttırılma- emperyalizmi geriletmiş, çelişkileri derinleş- miştir. Petrol ülkeleri, elde ettikleri gelirlerle, ımsız sanayilerini ve ekonomilerini inşa etme ında ilerliyorlar. Bu zafer, aynı zamanda Üçün_ Dünya ülkelerinin ortak zaferidir.

Üçüncü Dünyanın, kendi gücüne dayanarak ger- :leştirmeye çalıştığı Yeni Uluslararası Düzen cadelesinin önemli bir parçası da, bölgesel iş - liği örgütleri ve bölgesel ortak pazarların kuruL sıdır. Asya, Afrika ve Latin Amerika'da 50' den la Üçüncü Dünya ülkesi, şimdiye kadar 13 bölge- l işbirliği veya ortak pazar kurmuşlardır. Böy- :e kendi aralarında ticari, iktisadi, bilimsel ve :nik işbirliğini geliştirivorlar ve ekonomik kal- ıma hamlesinde birbirleriyle dayanışıyorlar. Bu ı bölgesel ortak pazarlar, uluslararası hayatta ye- bir iktisadi güç olarak ortaya çıkmaktadır. Bun - :dan başka Üçüncü Dünya ülkeleri arasındaki eko- mik dayanışmanın diğer örnekleri ise, kurulan or : kalkınma bankaları, Tarımı Ortak Geliştirme nseyleri vb. dir. Öte yandan Arap ülkeleri ile Af- a ülkeleri arasında yapılan ortak konferanslar alınan kararlar özellikle yoksul Afrika ülkeleri- ekonomik kalkınmalarında büyük bir destek ol- ktadır. Arap petrol ülkeleri, petrol ihraç etme- ı ülkelere, özellikle Afrika ülkelerine emperya - tekellerin denetiminden kurtulmaları için, pet - rafinerileri kurmaları, çeşitli madenlerin işle nesi ve başka diğer projelerin gerçekleştirilme- çin iktisadi yardım yapmakta ve faizsiz kredi- açmaktadır.

Üçüncü Dünya ülkelerinin aldığı diğer tedbirler sında yabancı tekelleri millileştirme ve bu te - ler üzerinde daha sıkı denetim kurma siyaseti uluslararası ekonomik düzen mücadelesinin ö- nemli bir parçasıdır. Başta petrol üreten ülkeler olmak üzere, birçok Afrika, Asya ve Latin Ameri - ka ülkesi, doğal kaynaklarını millileştirmekte ve kendi denetimi altına almaktadır. Çok uluslu emper yalist tekeller üzerinde gittikçe artan denetim, ül- ke zenginliklerinin ve elde edilen kârların dışarıya taşınmasını engellemektedir. Bütün bu tedbirler, emperyalizme bağımlılığı azaltmakta, milli sanayi ve okonominin hızla gelişmesini sağlamaktadır. Bu ekonomik uyanış sayesinde, Üçüncü Dünya ülkeleri- nin sanayi üretimi, 1963'ten 1971 yılına kadar yüzde 78 artmıştır.

Amerikan emperyalizmi açıkça, Sovyet sosyal- emperyalizmi ise bazen açık, bazen sinsice Üçüncü Dünyanın mücadelesini, özellikle de yeni ekonomik düzen talebini baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. ABD, yeni ekonomik düzen talebinin tü- müne karşı çıkmakta sık sık tehditler savurmakta - dır.

Sömürü ve baskıda gelmiş geçmiş bütün emper- yalistlerden daha vahşi ve daha azgın olan Rus Yeni Çarları da, Bloksuz ülkelere tehdit mektupları ya - zarak dünyayı "zengin ve fakir" diye ayırmayın", "Rusya' yı Amerika'yla aynı kefeye koymayın, yok- sa fena olur" demektedir. Sosyal-emperyalistler, bir yandan Üçüncü Dünyanın "tabii müttefiki" pozu- na girerek, Üçüncü Dünyanın Rusya gibi bir efendi olmadan "hiç bir şey yapamayacağını" ileri sürü - yorlar. Öte yandan, eski emperyalist ve sömürgeci lerden devraldıkları "böl ve yönet" taktiğini uygu- layarak, Üçüncü Dünyayı "ilerici, gerici", "sağ- lıklı-sağlıksız" gibi, tıpkı diğer emperyalistler gi- bi ikiye üçe ve hatta dörde bölüyorlar. Yeni Çarla - rın amacı açıktır: Uluslararası emperyalist eski düzenin sürmesini sağlamak, sömürü alanlarını ko- rumak ve genişletmek ve Amerika'yla tutuştuğu dün- ya hegemonyası kapışmasında Üçüncü Dünyayı ye - dek güç olarak kendi arabasına koşmak. Yeni Çar- lar, Üçüncü Dünya ülkelerinin kalkınmalarında bir- birlerini desteklemek ve emperyalizme muhtaç ol - mamak için kurdukları bölgesel ortak pazar ve iş - birliği örgütlerini de "bölgecilik, ekonomizm" o- larak karalamaya çalışmakta, bu siyaseti utanmaz- ca "blok menfaatlerinin yansıması" olarak nitele - mektedir. Sosyal-emperyalistler, dayanışma örgüt lerinin kendilerinin sömürü olanaklarını kısıtladığı- nı görmekte ve "açık kapı siyasetinin" uygulanma- sını, yeni "kapıların" sosyal-emperyalist sömürü- ye açılmasını istemektedir.

Fakat emperyalistlerin bütün bu çabaları boşa çıkmaya mahkumdur. Üçüncü Dünya ülkeleri, iki sü per devletin bu bölme çabalarına kararlılıkla karşı çıkmaktadır. İki süper devletin "petrole yapılan zamlar en fazla petrolü olmayan yoksul ülkelere za- rar veriyor" diyerek, hammadde konusunda yürütü- len mücadeleyi baltalama ve petrol ülkeleriyle di- ğer Üçüncü Dünya ülkelerini birbirine düşürme faa- liyetleri, sonuç vermemektedir. Üçüncü Dünya, pet rol ülkelerinin mücadelesini tamamen desteklediği- ni çeşitli konferanslarda açıklamış ve bu konuda ke sin tavrını almıştır. Ayrıca petrol ihraç eden ül - kelerin elde ettikleri kazançların bir kısmını diğer Üçüncü Dünya ülkelerine faizsiz ve uzun vadeli kre di olarak vermeleri de, emperyalizmin bölme çaba larını boşa çıkaran bir etkendir.

Üçüncü Dünya, yoksulluk ve gerilikten kurtulu - şun emperyalist "yardım"larla değil, esas olarak kendi gücüne güvenerek, aralarında yardımlaşma ve dayanışmayı güçlendirerek gerçekleşeceğini her gün daha iyi görüyor ve kavrıyor.

Uluslararası Yeni Ekonomik Düzen, emperyaliz min eski ve yeni sömürgeciliğin ve hegemonyacılı- ğın iktisadi temellerine ağır darbeler indiren bir mücadelenin şiarı olmuştur. Emperyalizmin kan damarlarının adım adım kesilmesinde, sömürü a- lanlarının adım adım daraltılmasında, Üçüncü Dün - ya en önemli rolü oynamaktadır. İşte bu yüzden Ü- çüncü Dünya, emperyalizm, sosyal- emperyalizm ve hegemonyacılığa karşı mücadelenin temel gücü- dür. Dünyadaki bütün önemli olay ve gelişmeler bu gerçeği doğrulamaktadır. Üçüncü Dünyanın, emper- yalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelede kazandığı her mevzi, her zafer emperyalizmin me- zara gömülmesine hizmet etmekte, dünya devrimi- nin ilerlemesine yardımcı olmaktadır. Yeni Ekono - mik Düzen için mücadele, bu açılardan, emperya - lizme karşı açılan en önemli mücadele cephelerin- den biridir.

Yugoslav yetkilileri Sosyal emperyalizme karşı çıkıyor

Yugoslavya Çalışan Halkı Sosyalist Bir- liği'nin Şubat ayı başlarında yapılan Fede- ral Konferansında, Konferans başkanı Du - şen Petroviç, Rusya'nın Tito'nun ölümün- den sonra bir karışıklık çıkartıp sözümona "sosyalizmi kurtarmak için" girişeceği bir müdahaleyi şimdiden meşrulaştırmak için ortaya atılan "Yugoslavya'nın geleceğinin belirsiz olduğu" şeklindeki iddialara karşı çıkarak , şöyle demiştir: "Bu gibi sözlere cevabımız, kimsenin bizim geleceğimiz i- çin kaygılanmasına gerek olmadığıdır; biz pekala kendi başımızın çaresine bakabiliriz."

Duşen Petroviç, uluslararası durum ko- nusunda da şunları söylemiştir: "Dünya çe- lişmeler ve tehlikeler içinde yüzüyor; bu- nun nedeni, kuvvet siyaseti, emperyalist saldırganlık, çeşitli ülkelerin halklarının bağımsızlık ve özgürlüğüne yönelen tehdit - ler, onların içişlerine karışma yolundaki girişimler, gitgide azgınlaşan bir silahlan- ma yarışı, askeri ve siyasi bloklar arasın- daki ilişkilerin kötüleşmesi ve bu blokların nüfuz alanları için sürdürdükleri mücade- ledir." Yugoslavya'ya yönelen çeşitli dış baskılar karşısında, "Halkımız, bağımsızlı ğını ve kendine uygun bir gelişme yolunu iz leme hakkını ne pahasına olursa olsun koru maya kararlıdır. Başarıyla uygulamakta ol- duğumuz bütün halkın savunması sisteminin olanca anlamı burada yatmaktadır."

Şubat ayı başında yapılan Federal Kon- ferans'ta, "Yugoslavya üzerinde hegemon- ya peşinde koşanların baskıları", Yugoslav Savunma Bakanı General Lyubiçiç tarafın- dan da mahkum edilmiştir. Lyubiçiç konuş- masında, "Bloksuzlar dünyasının, emperya- list devletlerin fetih stratejilerinin önüne dikilen gitgide daha güçlü bir engel oluştur- duğunu" da vurgulamıştır.

Yugoslav yetkililerinin çeşitli şekillerde Sovyet sosyal-emperyalistlerini hedef alan bu demeçleri, Yugoslavya'nın milli bağım - sızlığını koruma iradesini yansıtmaktadır.

İstanbul'da 240 öğretmen TÖB-DER mitingindeki revizyonist saldırıyı protesto etti

İstanbul'da 240 öğretmen ortak imzalı bir açıklama yaparak, 5 Şubat'ta Ankara'da yapılan TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmenlere karşı girişilen revizyonist saldırıyı protesto ettiler. Öğretmenler yaptıkları açıklamada TÖB-DER yöneticilerinin yurtsever fikirlere hayat hakkı tanımadıklarını, bu durumun TÖB-DER'i parçalanmanın eşiğine getirdiğini belirtiyorlar. TÖB-DER yöneticilerinin "Ya benim görüşlerimi benimsersin, ya da örgütte yerin yoktur" anlayışıyla hareket ettikleri ve görüşlerini benimsemeyen öğretmenleri örgütten attıkları açıklanan ortak bildiride şöyle deniyor:"TÖB-DER yönetimi,... TÖB-DER üyelerinin sosyal-"TÖB-DER yönetimi, ... TÖB-DER üyelerinin sosyal-emperyalizme karşı mücadele etmelerine hiç tahammül edemiyor." Öğretmenlerin 5 Şubat mitinginde çıkan olayların bu tutumdan kaynaklandığını belirten bildirileri şöyle devam ediyor:

"Olay önceden hazırlanmış bir tertiptir. Hedefi yurtsever, demokrat, devrimci öğretmen, memur ve teknik elemanları mitingin dışına atmak ve sindirmekti. ...Tertibi uygulamakla görevli saldırganların elinde tornadan çıkmış sopalar vardı. Birçok TÖB-DER şubesi ve öğretmenler mitinge alınmak istenmedi. ... Bu öğretmenleri mitinge almamak, bu başarılamayınca dağıtmak için, öğretmenlikle ilgisi olmayan İGD'li ve TSİP'li zorbalarla polis kullanıldı. Bu öğretmenlerin üstüne sopa, taş, silah ve zincirle saldırıldı. ... Polis, bu olayların cereyan ettiği mitingden sonra Gültekin Gazioğlu'na teşekkür etti. MC bir yandan TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'i kapatırken öte yandan Şaban Karataş'ın TRT'si ... mikrofonlarını devrimcilere küfretsin diye bu örgütlerin yöneticilerine uzattı ! ...

"Geçen sene yapılan Trabzon Mitingiyle 22-29 Ocak 1977'de Bursa, Giresun, Zonguldak, Denizli, Diyarbakır ve Mersin mitingleri benzer olaylara sahne oldu. 24 Aralık 1976'da İstanbul'da düzenlenen TÖB-DER gecesinde, salona yerleştirilmiş İGD'li zorbalar sakladıkları sopaları çıkartarak yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlerin üstüne saldırdılar.

"Bütün bu saldırıların ortak bir hedefi vardır. Hepsi, TÖB-DER yönetiminin kendi dışındaki görüşleri zorbalıkla bastırmak politikasını yansıtmakta ve özellikle "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" şiarı altında ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadele eden öğretmenleri hedef almaktadır.

"Biz, TÖB-DER içinde yurtsever, demokrat ve devrimci fikirlere özgürlük istiyoruz !...

"Örgütümüzün bütünlüğü, kitlemizin birliği mücadelemizde; tüm yurtsever, demokrat, devrimci öğretmen arkadaşlarımızı ve ilerici basınımızı her türlü ön yargı ve şartlanmaları yıkıp yanımızda saf tutmaya çağırıyoruz."

Ankara'da altı örgüt TÖB-DER mitingindeki revizyonist saldırıyı protesto etti

Ankara'da TÜM PTT-DER, MEM-DER, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Öğrenci Derneği (ODTÜ-MFÖD), Sevk ve İdare Yüksek Öğrenim Derneği (SİYÖD), Ankara Devlet Mimarlık ve Mühendislik Yüksek Okulu Derneği (ADMMA-YO-DER) ve Kalaba Kültür ve Halkla Dayanışma Derneği halka ve basına yaptıkları açıklamalarda TÖB-DER mitingindeki revizyonist saldırıyı teşhir etmişlerdir. Örgütler açıklamalarında olayların İGD'li zorbaların yurtseverlere saldırmasıyla çıktığını anlatmakta ve TÖB-DER TÜM-DER ve TÜTED'in kapatılmasının esas sorumlularının revizyonistler olduğunu belirtmektedirler.

Polis kendi cinayetini gizlemek için devrimcilere işkence yaptı

Ceyhan'da katiller serbest dolaşırken devrimciler tutuklanıyor

Hatırlanacağı gibi 29 Kasım 1976 günü Ceyhan'da öğrencilerin okul yönetiminin haksızlıklarını protesto etikleri sırada olaylar çıkmış polis öğrenci ve halka saldırmıştı. Olay anında Tufan Liceli adında bir öğrenci ve Murat Ülgen adında bir köylü polis tarafından öldürülmüştü. Polislere büyük öfke duyan halk cenazeleri almış ve onbine yakın insan olayları protesto etmişti. Halk katil polis memuru Harun Şahin'den hesap sorulmasını istemektedir.

Olaylar bütün halkın gözü önünde geçtiği halde tanıkların ifadelerine rağmen Adana Cumhuriyet Savcılarından ve eski Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı Vamık Atlamaz polisin işlediği cinayeti örtbas etmek için dokuz devrimciyi tutuklamıştır. Fikret Ertan, Sadullah Aksoydan, M. Ali Yıldırım, Mahmut Sönmez, Ahmet Tilkan. Musa Taş, Mehmet Yelbaşı, Cabir İneci adlı devrimcilerin savcı Vamık Atlamaz tarafından işkence altında ifadeleri alınmış ve tutuklanmışlardır.

Olaydan 35 gün sonra olay yerinde dahi olmayan Tufan Liceli'nin arkadaşı Ömer Özçelik memleketi Suruç'ta gözaltına alınarak Adana'ya götürülmüştür. Kendisine I. Şubede, MİT'te ağır işkence uygulanmıştır. Ö.Özçelik Tufan Liceli ve Murat Ülgen'in katili olduğu iddiasıyla Adana Kapalı cezaevinde tutuklu bulunmaktadır.

Ceyhanlı devrimciler son olayları şöyle anlatmaktadırlar :

"Tufan Liceli arkadaşımızın faşist polis HARUN ŞAHİN tarafından öldürülmesinden sonra daha da yükselen devrimci dalgayı durdurabilmek için faşistler azgınca saldırmaktadırlar. 14 arkadaşımızı hapishaneye atmakla devrimci mücadeleyi durdurabileceklerini zannediyorlar.

İŞÇİ BİRLİĞİ DERNEĞİ'nin kurşunlanması yine ARKADAŞ Kitabevi'ne dinamit atılması bu yurtsever kabarışı durdurabilmek içindir.

"Son olarak faşistler lise li gençlere saldırdılar. Ceyhan Lisesi'nin devrimci öğrencileri "Komandolar" ın herhangi bir saldırısına karşı okul dağıldığında toplu halde yürüyorlardı.Sessiz sedasız toplu halde yürüyen kitleye polis ve komandolar birlikte saldırdılar. Çıkan olaylar sonunda bir devrimci arkadaşımız tutuklandı.

"Saldırılarının önüne kara perde germek isteyen faşistler hemen ertesi gün bir bildiri dağıtarak kendilerini temize çıkarmaya çalışmışlardır. Bu yetmiyormuş gibi bir de "ülkü ocakları" imzalı bildiriyi polis bizzat kendi eliyle öğrencilere zorla vermeye çalışmıştır.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

AFYON'dan 115 yurtsever

"HALKIN SESİ dergisinin bir önceki Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan'dan sonra Leyla Cümbüş de tutuklandı. Hiç bir bağımsızlığı bulunmayan Askeri Mahkemeler yoluyla ordunun basına müdahalesi tehlikeli boyutlara varmıştır. Biz Afyon halkı bütün tutuklu yazı işleri müdürlerinin serbest bırakılmasını istiyoruz.

"Devrimci ve Yurtsever Basına Özgürlük ! "

Halkın Yolu yazı işleri müdürü Askeri Mahkeme tarafından tutuklandı

Dergimiz eski Yazı İşleri Müdürlerinden Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş'ten sonra Halkın Yolu Dergisi Yazı İşleri Müdürü Mehmet Çerik de Askeri Mahkemece tutuklandı. Mehmet Çerik in Halkın Yolu'nun 2'nci sayısında çıkan bir yazıda orduya hakaret ettiği iddia edilmektedir.

Ordunun emir kumanda zincirine bağlı bulunan Askeri Mahkemeler yoluyla basına yapılan müdahale, bu uygulamalarla yerleştirilmek istenmektedir.

BURSA'dan 78 yurtsever

"Dergimiz HALKIN SESİ' nin sorumlu Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş'ün Askeri Mahkemece tutuklandığını öğrendik. Bu tür tutuklamalar faşizmi çökmekten kurtaramayacaktır. Yurtsever Basına ve Leyla Cümbüş'e Özgürlük için devrimci mücadeleye devam edeceğiz."

PÜLÜMÜR'den Ali Musa Özen(memur), Haşim Polat(işçi) ve Kamaliye'den Hacı Altıparmak (usta) :

"HALKIN SESİ gazetesine yönelen baskıya bir yenisi daha eklendi. Kemal Doğan'dan sonra Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş de tutuklandı. HALKIN SESİ'nin Yazı İşleri Müdürlerine yapılan baskılar halkımıza yönelmiş demektir. Bütün halkımızı şu iki şiar altında, yapılan baskıları protesto eylemlerine çağırıyoruz:

"Devrimci ve yurtsever basına özgürlük ! "

"Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz ! "

FAŞİSTLERİN ŞEHİT ETTİĞİ CHP ÜYESİ AHMET AĞAOĞLU TOPRAĞA VERİLDİ

Törenden sonra halka ateş açan faşistler bir emekli memuru öldürdüler

19. 2. 1977 Cumartesi akşamı Fatih'te, MHP'li faşistler ODTÜ öğrencisi, CHP üyesi Ahmet Ağaoğlu'nu öldürdüler. Olay Fatih Emniyet Müdürlüğü önünde cereyan etti. Olaydan iki gün sonra yapılan cenaze törenine 10 bin civarında halk katıldı. Yürüyüşe katılan İGD'li beslemeler ellerindeki sopaları devrimcilere göstererek slogan attılar Devrimcilerin kararlı davranması ve iki süper devleti teşhir eden sloganlarla karşılık vermesi üzerine İGD'li beslemeler yürüyüşü sonuna doğru terket mek zorunda kaldılar.

Faşistler Çapa Yüksek Öğretmen Okulu önlerinde mevzilenerek, yürüyüşten sonra dağılan halka saldırdılar. 65 yaşlarındaki emekli bir memuru öldürdüler. Olay yerine gelen polis halktan ve devrimcilerden 43 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan Mahmut adlı bir devrimci tutuklandı. Böylece polis gerçek katillerin saklanmasına yardımcı olduğunu bir kere daha göstermiş oldu.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

Türkiye'nin yeri Üçüncü Dünya ülkelerinin yanıdır

ERZİNCAN-KEMALİYE

Balkır Köyünden Hacı Altıparmak (Makina Montaj işçisi) :

"Türkiye Rusya gibi dünya hegemonyası peşinde koşan emperyalist bir ülke ile anlaşma yapacağına bu ülkeden gelecek saldırıya karşı savunma tedbirleri almalıdır."

ÇANAKKALE-BİGA

Mustafa Fırat, Elif Karlıdağ:

"İki süper devlet mazlum dünya halklarının baş düşmanlarıdır. Bunlarla dostluk ve işbirliği anlaşması yapılamaz. Rusya'nın yurdumuz üzerinde gittikçe artan etkinliği bağımsızlığımız açısından tehlikelidir. Türkiye'nin yeri Üçüncü Dünya ülkelerinin yanıdır."

ÇANAKKALE-GELİBOLU

Sivil Cezaevinden Abdülkadir Kızılgeçit ve 15 arkadaşı:

"Rusya'yla yapılacak anlaşma yurdumuzu ipotek altına almak istiyor. Tüm yurtseverlere haykırıyoruz: Milli bağımsızlık mücadelesine hazırlanın!"

KAHRAMANMARAŞ

Fanfaz köyünden 37 köylü:

"Dün yurdumuzu Amerika'ya satanların devamı olan MC iktidarı şimdi de Yeni Çarlara karşı teslimiyet içindedir. Bu yüzden Yeni Çarların yurdumuzu köleleştirmek için öne sürdükleri işbirliği anlaşmasını imzalamak istediklerini ilan etmektedirler.

"Aşağıda imzaları bulunan bizler, bütün yurdunu sevenlere çağrıda bulunuyoruz. Ruslarla işbirliği anlaşmasına karşı mücadele çağrısı yapıyoruz. Halkımızın hiç bir efendiye ihtiyacı yoktur. Milli bağımsızlığımızın düşmanlarına ve yurdumuzun talan edilmesine karşı birleşelim!"

ADANA

TBP İL GENÇLİK KOLLARI Başkanı: Hasan Bilgin Cemal Altınbulduk, Sekreter: Fehim Şenlik, Sayman: Zeynel Karakuş, üye: Ali Kınık, Ahmet Küçükbaz, İsmail Temelatan, Mehmet Balon, Mehmet Bağ:

"Bizler, Adana TBP İl Gençlik Kolları olarak Rus Yeni Çarlarıyla yapılan her türlü anlaşmaya karşıyız. Yeni Çarlarla yapılması düşünülen 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını yurdumuz açısından tehlikeli görüyoruz.

"Bizler Üçüncü Dünya ülkelerinin birliğini ve dostluğunu istiyoruz."

PAZARCIK Akdemir, Hamzikanlı Obasından Ali Bayrak, Fatma Bayrak, Kemal Eşme, Mehmet Tuğlalı, Mehmet Gökay, Ahmet Bayrak, Gule Bayrak, Battal Sabay, Derviş Bayrak, Mehmet Bayrak, Aziz Sekman, Hatiç Bayrak, Elif Bayrak :

"Faşist MC'nin Rus sosyal-emperyalizmi ile imzalamayı düşündüğü dostluk ve işbirliği' anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Çünkü bu tür anlaşmalar Üçüncü Dünya ülkelerine geçirilmek istenen emperyalist boyunduruğun bir ifadesidir. Bütün işçiler, köylüler, demokratlar, yurtseverler; bu anlaşmalar karşısında sesimizi yükseltelim, sosyal-emperyalist Rusya ile anlaşmaya karşı çıkalım."

KAHRAMANMARAŞ

Türkoğlu Özbek köyünden Seyit Kırmızı, Hüseyin Büyükşahin, Mehmet Gürbostan İsmail Büyükşahin, Elif Gürbostan, Nazife Gürbostan:

"Bu' işbirliği ve dostluk' anlaşması Türkiye halkına zulmü, sömürüyü ve köleliği getirecektir."

İSTANBUL-BAKIRKÖY

Fatma-Ali Güler (işçi) :

"Yeni Çarların teklif ettiği 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını kölelik anlaşması olarak görüyor ve nefretle reddediyoruz.

"Güven verme siyaseti izleyenler bu tutumlarını sürdürürlerse varacakları nokta milli ihanet olacaktır.

"Hem sosyal- emperyalistlerin hem de işbirlikçileri revizyonistlerin hevesleri kursaklarında kalacaktır. Yeni Çarlar ister iktisadi ve siyasi yoldan yurdumuza sızmaya çalışsınlar, isterlerse askeri yoldan ülkemizi ele geçirmek istesinler, karşılarında proletaryanın önderliğinde iki milliyetten halkımızı bulacaklardır."

İSTANBUL

Elektromek Fabrikası işçileri Ö. Zaim, E. Çetintaş, M. Dedeoğlu :

"Bu anlaşma Türkiye için tamamen köleleştiricidir. Amerika'nın yerini almak isteyen Rus emperyalistlerinin yeni bir manevrasıdır. Fakat ne olursa olsun bu anlaşma, er veya geç geçersiz kalmaya mahkumdur. Biz böyle anlaşmaları tanımıyoruz."

İZMİR

Erdal Ünverir, Çağlayan Cücen, Hüseyin N. Şengül, Cahit Varer, Sunay Doğan, Mustafa Esassolak, Ercan Akdemir, Ferhat Özçelik, Ferruh Aydın, Altan Candan, Kemal Öz, Uğur Kayıkçı :

"Amerikan işbirlikçisi MC'nin Rusya ile yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşması sosyal-emperyalist Rusya'ya yeni sömürü ve talan olanakları verecektir. Biz devrimciler, derginizin açtığı kampanyayı imza ve fikirlerimizle destekliyor ve bu anlaşmaya kesinlikle karşı çıkıyoruz."

ANKARA

Ayşe Yılmaz (öğrenci) :

"Rusya ile anlaşma yapmak bağımsızlığımız açısından büyük tehlikedir. Biz iki süper devlete güven verme siyasetini izleyerek ülkemizin bağımsızlığının kazanılamayacağına inanıyoruz."

KARS

Nursen Atila, Güler Kısacık, Şenay Kalender:

"MC hükümetinin Rusya ile yapacağı anlaşma 'dostluk ve işbirliği' adı altında bizi sömürebilme ve ülkemiz üzerinde hegemonya kurma anlaşmasıdır.

"Bizler Rusya'nın ülkemiz üzerindeki etkinliğini bağımsızlığımız açısından tehlikeli buluyor ve onunla yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkıyoruz."

ADANA

Motor Meslek Lisesi ' nden 50 yurtsever adına Mehmet Özgür, Ethem Eroğlu, Nilgün Deniz, Ali Özgür :

"Rus sosyal - emperyalistleriyle yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkıyoruz. Türkiye'nin boğazlarını ele geçirme emellerine karşı çıkıyoruz. İki süper devlete güven vererek bağımsızlığın korunamayacağına, aksine köleliğin getirileceğine inanıyoruz. Üçüncü Dünya ile birlik olup iki süper devlete karşı mücadele bayrağını açalım, diyoruz."

MARDİN-MİDYAT

Çavuşoğlu köyünden 7 öğretmen ve 20 köylü :

"EMPERYALİST BİR ÜLKE İLE YAPILAN ANLAŞMANIN DOSTLUK VE GÜVENCE İLE BİR İLİŞKİSİ OLAMAZ"

"Yoksul emekçilerimizin alın terini sömürme amacını taşıyıp nüfuz alanlarını genişletme çabası içinde olan, Sovyet sosyal-emperyalistleriyle işbirliği anlaşmasına karşı açılan kampanyaya yürekten katılıyoruz."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta da imzalar gelmeye devam etmiştir. Şimdiye kadar dergimize gelen imzaların sayısı halkımızın Yeni Çarların yurdumuz üzerindeki emellerine karşı verilen cevaptır. Kampanyamız, bağımsızlık mücadelesinde dayanılacak biricik gücün iki milliyetten halkımız olduğunu bir kere daha kanıtlamaktadır.

Bu hafta dergimize gelen toplam 3150 imzanın şehirlere göre dağılışı şöyledir:

Adana 796, Kahramanmaraş ve Afşin 194, Divriği 148, Kırmızıköprü yürüyüşü 145, İzmir Çamdibi ve Bornova 126, Ödemiş 114, Pazarcık Ördekdede köyü 104, İslahiye 97, Pazarcık 92, İstanbul Kumkapı 91, Malatya Karaca köyü 80, Ankara 74, Gazipaşa 71, Elbistan İğdeli köyü 65, Malatya 59, İstanbul Aksaray 55, İsviçre Zürih 54, Mazgirt-Şevki Mezrası köyü 49, Kahramanmaraş 48, Kahramanmaraş Büyükdehliz köyü 45, Erzincan Çayırlı 40, Kahramanmaraş Yürükselim mahallesi 43, Divriği Norşun köyü 36, Amasya 35, Akkuş 34, Divriği Karakale köyü 33, Fatsa 32, İstanbul Kartal 30, Pazarcık Çiğil köyü 29, Sincan Kırkgöz köyü 28, Danimarka Kopenhag şehri 27, Divriği Karadere köyü 24, Pertek 22, Zonguldak 22, Menemen 20, Gaziantep 21, Ceyhan 20, Pazarcık Kelibişler köyü 17, İstanbul çeşitli yerler 16, Alanya 16, Divriği Ovacık köyü 15, Almanya Germesheim 8, Eskişehir 8, Çeşitli yerler 11.

Geçen haftaki imzaların toplamı 30 189 idi. Bu hafta gelen 3150 imza ile birlikte toplam imza sayısı 33 339'a ulaştı. Şimdiye kadar dergimize ulaşan imzaların dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	5654	Çanakkale, Gelibolu, Biga	133
Ankara, Polatlı	4631	Ordu, Ünye, Akkuş	127
Kahramanmaraş, Pazarcık Elbistan	3232	Afyon	108
İzmir, Ödemiş, Torbalı, Bayındır, Menemen, Tire	3174	Çorum, İskilip	99
Adana, Ceyhan, Osmaniye	2422	Bursa	95
Gaziantep, İslahiye	2113	Mainz (Almanya)	76
Tunceli, Pülümür, Pertek	1329	Danimarka-Kopenhag	76
Sivas, Divriği	1187	Stuttgart (Almanya)	73
Konya, Karaman, Kulu	1078	Strasburg (Fransa)	66
Malatya, Kürecik	741	Saarbrücken (Almanya)	60
Manisa, Gördes	612	Bern (İsviçre)	55
Mersin, Mut, Silifke, Tarsus	505	Zürih (İsviçre)	54
Muğla, Dalaman, Milas	499	Zonguldak, Devrek	54
Bolu, Düzce	482	Burdur	44
Trabzon	437	İzmit	44
Denizli, Çivril	417	Naubresacher (Almanya)	44
Antakya, İskenderun	410	Van	38
Diyarbakır	402	Brüksel (Belçika)	38
Aydın, Germencik, Söke	289	Frankfurt (Almanya)	37
Elazığ	260	Keşan	35
Erzincan, Çayırlı	219	Mardin, Midyat	35
Antalya, Alanya, Gazipaşa	216	Hannover (Almanya)	34
Tokat, Zile, Erbaa	200	Gümüşhane-Kelkit	33
Kars, Kağızman, Çıldır	167	Artvin-Arhavi	25
Uşak	159	Köln (Almanya)	22
Amasya	135	Woldmohr (Almanya)	22
		Samsun	19
		Çeşitli Yerler	823
		TOPLAM	33 339

DÜZCE HALK BİRLİĞİ DERNEĞİ BAŞKANI: FUAT KARADAYI

"Hitler'in takipçileri olan Yeni Çarlar faşist MC iktidarının teslimiyetçi politikasından yararlanarak, 'dostluk ve işbirliği' adı altında yurdumuzu köleleştirme anlaşması imzalamayı planlamaktadırlar. Ama halkımız, topraklarında hiç bir efendi istemiyor. Halkımız, özgür ve demokratik Türkiye'yi mutlaka kuracaktır."

Abdullah Şengül'ün devrimci anısı sonsuza kadar yaşayacaktır!

Bundan iki ay kadar önce Torbalı CHP Gençlik Kolları Yönetim Kurulu üyesi Abdullah Şengül AP Gençlik kolu Başkanı İbrahim Yenice'nin başını çektiği bir grup faşist tarafından öldürülmüştü. Abdullah Şengül Ödemiş-İzmir arasında yapılan "Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşünü aktif olarak desteklemişti. Şehit devrimcinin ağabeyi Hüseyin Şengül dergimize yazdığı mektupta olayları şöyle anlatıyor:

" AP'den istifa eden kardeşim AP'li faşistlerin çeşitli baskılarına uğruyordu. AP'de kalması isteniyordu. Bu olaydan sonra bize cephe aldılar. Bu oyunları çevirenlerin başında toprak ağası olan AP Torbalı İlçe Başkanı Hüseyin Kaplan geliyordu.

"Hüseyin Kaplan adam öldürmekten ve çeşitli suçlardan sabıkalı İbrahim Yenice'yi Torbalı AP Gençlik Kolları Başkanı yaptı. Bu adam azgın bir faşisttir. AP İlçe Başkanı bu nu tarla, para gibi şeylerle besleyip 'sana verdiğimiz bütün görevleri yapacaksın' diyordu. Bu faşist adam 'Ne Amerika Ne Rusya' yürüyüşünün afişlerinin yırtılmasında yine başı çekiyordu.

"Biz bu yürüyüşü destekliyorduk. Bunun için çeşitli faaliyetlerde bulunduk. 'Akdeniz Akdenizlilerindir' yürüyüşünü yapan arkadaşlar Torbalı'ya geldiler. Kardeşim yorgancı olduğu için dükkanı var. Yürüyüşteki arkadaşları misafir ediyor, birlikte sabaha kadar tartışıyorlardı.

"Bu yüzden faşistler tedirgin oldular, kardeşimi her yerde takip etmeye başladılar.

"16 Aralık 1976 günü faşistler kardeşimle yeğenime lokantada yemek yerken saldırıyorlar. kardeşim altı yedi bıçak darbesi yediği halde 70-80 metre mücadele ederek ilerliyor. Ama ağır yaralı olduğu için yere düşüyor. Ölmediğini gören İbrahim Yenice "Vurun komünistlere" diyerek tekme, tokat yaralı kardeşime öldürünceye kadar vuruyorlar.

"Kardeşimin öldürülmesinde Hüseyin Kaplan ve eski AP İl Başkanı Sami Can eses rolü oynamışlardır. Sami Can yürüyüş sırasında kahvede olay çıkarmaya kalkışmış, fakat devrimciler ve halk tarafından teçrit edilmişti.

"Biz sadece kardeşimin değil, bütün devrimcilerin katledilmesini protesto ediyoruz. Kardeşimin öldürülmesiyle bu mücadele bitmiş değildir, aksine mücadeleyi daha kararlı olarak devam ettireceğiz. Devrimci halkımızın saflarında faşizme ve revizyonizme karşı mücadele edeceğiz.

" Ne Amerika Ne Rusya Akdeniz Akdenizlilerindir' yürüyüşü, Torbalı halkı tarafından iyi karşılanmıştır. Demirel geldiğinde birkaç kişi toplanıyor, devrimciler geldiğinde daha çok insan katılıp destekledi. Halen yürüyüşün rozetlerini cebimde saklıyorum. CHP İlçe Başkanı İsmet Koç'un bu yürüyüş bizim değil, demesine rağmen CHP'nin tabanı yürüyüşü büyük bir sevgiyle desteklemiştir. "

Abdullah Şengül'ün dayısı İbrahim Şengül de dergimize gönderdiği mektupta şöyle diyor: " Yeğenimin öldürülmesi bizim devrimci siyasetten kopmamıza ve gerilememize en küçük etki yapmamıştır. Aksine bu faşist saldırıya aktif olarak karşı koyacağız. Revizyonistlere ve CHP'nin pasifist tutumuna karşı mücadele edeceğiz. CHP'nin ' yürüyüş bizim değil' demesine rağmen bütün gücümüzle destekledik ve destekliyoruz. "

Filistin'de şehit düşen 8 arkadaşımız İzmir'de, Maraş'ta ve Divriği'de anıldı

Filistin'de şehit düşen sekiz arkadaşımız Bora Gözen, Cafer Topçu, Kerim Öztürk, Ali Kiraz, Şükrü Öktü, Ahmet Özdemir, Yücel Özbek ve Gürol İlban İzmir'de Divriği'de ve Pazarcık'ın Ördekdede köyünde düzenlenen toplantılarda anıldılar.

İzmir'de devrimciler 22 Şubat günü şehit arkadaşlar için İnciraltı Öğrenci Yurdu'nda bir toplantı düzenlediler. Daha önce yurt kantinine şehit arkadaşlarla ilgili bir duvar gazetesi astılar. Toplantı sekiz proleter devrimci için yapılan saygı duruşu ile başladı. Forumda konuşan bir devrimci sekiz arkadaşın şehit oluşlarını anlattı. Toplantı, "Yaşasın Enternasyonalizm" ve "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarıyla sona erdi.

Divriği'de de 21 Şubat günü sekiz şehit arkadaşımızın anısına bir toplantı yapıldı. Şehit devrimcilerin hayatlarını anlatan yazılar okundu. Daha sonra Türkiye devrimci hareketinin geçmişi ve bugünkü sorunlarıyla ilgili tartışmalar yapıldı.

Şehit devrimciler için Pazarcık'ın Ördekdede köyünde 21 Şubat'ta yapılan toplantıya 150'den fazla halk katıldı. Pazarcık'ın diğer köylerinden, Antep ve Maraş'tan katılanlar oldu.

Toplantıda konuşan devrimci köylüler ve diğer devrimciler şehit arkadaşları anlattılar. Türkiye devrimci hareketinin yakın geçmişi üzerinde durdular.

Bağımsızlık andı içildikten sonra, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına 104 imza toplandı ve toplantı sona erdi.

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı Almanya ve İsviçre'de anıldı

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşın anısına Almanya'nın Mainz şehrinde bir toplantı düzenlendi. Frankfurt, Rüsselsheim, Hanau, Wiesbaden şehirlerinden işçiler, gençler ve İranlı öğrencilerin katıldığı toplantıda Mustafa Suphi'nin hayatı ve devrimci mücadelesi anlatıldı. Bağımsızlık mücadelemize ışık tutan yazıları okundu. Bugünkü sahte TKP'nin geçmişteki TKP ile hiç bir ilgisi olmadığı anlatıldı. Sahte TKP'nin Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kol faaliyetleri teşhir edildi. Daha sonra Mustafa Suphi ve yoldaşları için ağıtlar söylendi. Toplantı, Türk ve İranlı devrimcilerin birlikte haykırdıkları "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşist Şah Rejimi" sloganlarıyla sona erdi.

29 Ocak'ta İsviçre Zürih'de düzenlenen halk gecesine ise 80 kadar Türkiyeli işçi katıldı. Toplantıda iki konuşmacı Türkiye'deki devrimci mücadeleyi anlattı, iki süper devleti teşhir etti.

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı için saygı duruşunda bulunuldu. Bir arkadaş Aydınlık'ın 57'nci sayısında yayınlanan "Mustafa Suphi'nin devrimci fikirleri iki süper devlete karşı mücadele yolunu gösteriyor" adlı yazıyı okudu. Daha sonra Türkçe ve Kürtçe halk türküleri söylendi. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına 54 imza toplantı. Toplantıda bulunanlar Halkın Sesi'ne 2800 lirayı aşan bağışta bulundular.

HALKIN SESİ

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: M E [illegible] / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han. 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL / YAZIŞMA ve ABONE ADRESİ: P.K. 1103 Karaköy-İSTANBUL/BASKI DAILY NEWS WEB OFSET/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ. ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., Altı Aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL., altı aylık 100 TL., İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL., YAYIN İLANLARI: 200 TL.

İGD liler CHP Kadın Kollarının yürüyüşünde kadınlara sopalarla saldırdılar

26 Şubat Cumartesi günü CHP Kadın Kollarının İstanbul'da düzenlediği "Evlat Acısına Son" sessiz yürüyüşünde İGD'liler yürüyüşçü kadınlara saldırdılar. CHP Kadın Kollarının bir yürüyüş yapacağını öğrenir öğrenmez İGD'li ve İKD'liler yürüyüşü hakimiyetleri altına almak için harekete geçtiler. CHP Kadın Kollarının uzlaşıcı tutumundan yararlanan revizyonistler CHP görevli kolluklarını ele geçirdiler.

CHP Kadın Kollarının yürüyüşü CHP Beşiktaş ilçe binasının önünden başladı. İGD'liler yürüyüşle hiç bir ilgileri olmadığı halde kendilerini gene "görevli" ilan etmişlerdi. Yürüyüşün yanında sıralar oluşturan saldırganlar kadınlar üzerinde terör estirmeye çalıştılar. Yürüyüş kolu Beşiktaş'a inince İGD'liler pankart taşıyan bir grup kadına "Maocu" olduklarını söyleyerek sopalarla saldırdılar. Rus uşağı beslemeler saldırılarını yürüyüş boyunca sürdürdüler. Kadınlardan yaralananlar oldu. Yürüyen CHP'li kadınlar saldırıya tepki gösterdiler. Ve saldırganları protesto eden sloganlar bağırdılar.

Dün TÖB-DER mitinginde öğretmenlere saldıran İstanbul DİSK toplantısında Brejnev'in temsilcisini "Yaşasın Rusya" bağırışlarıyla karşılayan beşinci kolun beslemeleri İstanbul sokaklarında kadın dövmeye de başlamışlardır. Bu gelişmeler en başta CHP'lileri uyandırmalıdır. Şemsiye gerdikleri saldırganlar Türkiye'nin can düşmanı Rusya'nın uşaklarıdır !

BÜLENT ECEVİT ENERJİ SİSTEMİNİN RUSYAYA BAĞLANMASINA KARŞI ÇIKTI

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit 21 Şubat günü Türkiye jeoloji Kurumu tarafından düzenlenen Bilimsel ve Teknik Kurultay'da yaptığı konuşmada enerji sistemimizin Rusya'ya bağlanmasına karşı çıkmıştır. Ecevit bu konuda şunları söşlemiştir:

"Türkiye, bugün gitgide önemi kaygı verici bir şekilde artan bir enerji darboğazıyla karşı karşıyaysa, bunun başta gelen nedeni Türkiye'nin doğal kaynaklarının ve o doğal kaynaklar üzerinde uzmanlaşan insan gücünün yeterince değerlendirilmemesidir. 1976 yılında Türkiye'de kişi başına üretilen elektrik enerjisi ancak 396 kilovatsaatti. İki komşu ülkede Yunanistan'da bu miktar geçen yıl 1619 kilovatsaatı, Bulgaristan'da ise 2887 kilovatsaati buluyordu. Oysa Türkiye'nin kendi kaynaklarına dayanarak yeterli enerji üretebilme olanağı vardır. Örneğin, Türkiye'nin su kaynakları ve kömür kaynakları enerji üretimine elverişlidir. Türkiye'nin su potansiyelinden yılda 75 milyar kilovatsaat enerji üretebilme olanağı vardır. Fakat geçen yıl bu olanak ancak yüzde 11.3 oranında değerlendirilmiştir. Oysa örneğin İspanya'nın su kaynaklarından enerji üretme olanağı yılda 62,8 milyar kilovatsaattir ve 1973 yılında İspanya bu olanağı yüzde elli oranında değerlendirmekteydi. Linyit kaynaklarımız enerji üretimi için yılda 54 milyar kilovatsaatlık bir olanak sağlamaktadır. Fakat bunun da ancak 3 milyar kilovatsaati henüz kullanılmaktadır. Bu doğal kaynaklarımız gereğince değerlendirilmekten henüz çok uzak olduğu içindir ki Türkiye enerji üretimi için giderek artan ölçüde dışa bağımlı duruma gelmiştir. Özellikle akar yakıta bağımlı duruma gelmiştir. Şimdi bu da yetmemektedir. Türkiye komşu ülkelerden enerji ithal etme yoluna gitmektedir...

Örneğin, Bulgaristan'la aramızda yapılan enerji alışverişi andlaşması kağıt üzerinde iki yanlı işlemesi gereken bir andlaşmadır. Yani bir yılın değişik mevsimlerde Bulgaristan'a vereceğimiz enerjinin birbirini dengelemesi gerekir. Oysa uygulamada bu böyle olmamıştır. Geçen yıl Bulgaristan Türkiye'ye tek yanlı olarak 300 milyar kilovatsaat enerji ihraç etmiştir. Şimdi SSCB ile dıştan enerji alımı için bir andlaşma yapılmış bulunuyor. ...sanayiin işleyebilmesi için temel unsurlar konusunda bir ülke dışa bağımlı olursa, bu durum o ülkenin siyasal bağımsızlığını da giderek olumsuz yönde etkileyebilir. Türkiye bir yandan Batıya aşırı bağımlılıktan haklı olarak kurtulmaya çalışırken, bunun yerine başka ülkelere bağımlı duruma gelmeyi önlemeğe herhalde özen göstermek zorundadır. Türkiye kendi enerji gereksinmesinin karşılanması için dışa bağımlı hale gelmemeliydi. Bu tehlike şimdilik önlenmiş değildir."

Ecevit'in açıklaması gerçeklere dayanmaktadır ve olumludur. Bugün sosyal-emperyalistler sanayimizin can damarı olan enerji sistemimize kancalarını atmış bulunuyorlar. Öte yandan onlar ekonomimizin kilit noktalarına yaptıkları yatırımlar ve MC iktidarının muthaç durumundan yararlanarak verdikleri kredilerle Türkiye'de bir numaralı sömürücü olma yolundadırlar. Yeni Çarlar yarattıkları ekonomik bağımlılığı ülkemiz üzerinde kurmaya çalıştıkları siyasi denetimin temeli olarak gördüklerini de defalarca açıklamışlardır. Esasen bu konuda da önemli adımlar attıkları açık bir gerçektir. Artık Yeni Çarlar kendi yurdumuzda uşaklarına "yaşasın Rusya" diye bağırtacak kadar cesaret bulmuşlardır.

Şurası açıktır ki, "Rusya'ya güven verme' siyaseti ile bu gelişmeye karşı koymak olanaksızdır. "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganına karşı çıkılarak bağımsızlığın savunulamayacağı ortadadır. Rus beşinci kolunun faaliyetine ve güçlenmesine seyirci kalmak bağımsızlık isteğiyle bağdaşmamaktadır. Türkiye'nin bağımsızlığı ve halkımızın esenliği için canavara karşı dişe diş bir mücadeleye giriş mek zorunludur.

Afrika halkının ırkçılığa ve hegemonyacılığa karşı mücadelesi

Rodezya'da, ellerinde ırkçı Smith rejimini teşhir eden sloganlar taşıyan 384 siyah öğrenci, 30 Ocak günü sınırı aşıp Botsvana'nın doğu bölgesine girmişlerdir. Artık Smith rejiminin baskı ve tehditleri altında yaşayamadıkları için oybirliğiyle bu eyleme karar verdiklerini söyleyen öğrenciler, gayrı-meşru rejime karşı mücadele eden milli kuvvetlere katılmaya hazır olduklarını açıklamışlardır.

Mabilane adındaki bir Afrikalı öğrenci, 15 Şubat 1977 sabahı Güney Afrika'nın johannes-burg kentinin Merkez Komiserliğinde katledilmiştir. Vorster rejimi - nin polisi, 22 yaşındaki Mabilane'nin güya "kaçmaya çalışırken" binanın onuncu katından "düşerek öldüğünü" öne sürmüştür. Bu, bir yıldan az bir süre içinde Güney Afrika zindan ve karakollarında meydana gelen 18'inci "yüksekten düşerek ölme" olayını meydana getirmektedir.

Afrika Birliği Örgütü genel sekreter yardımcısı Kamanda Va Kamanda, 9 Şubat günü Zaire Basın Ajansına yaptığı bir açıklamada, "Afrika, yeni ve daha sinsi bir sömürgeleştirme tehlikesine karşı uyanık olmalı ve tedbir almalıdır" demiştir. "Özellikle güney Afrika'da ve aynı zamanda ekonomi ve kalkınma alanlarında Afrika'yı ve ABÖ'nü bölmeyi amaçlayan sinsi ve usta girişimlerle yüzyüze bulundukları-nı" belirten Kamanda Va Kamanda, herkesi "bugün Afrika'yı tehdit eden tehlikelere ve büyük devletlerin ABÖ'ne bile saldıran yeni stratejisine" karşı çıkmaya çağırmıştır.

Zambiya Adalet Bakanı Mainza Çona, 20 Ocak 1977'de Zambiya Parlamentosunda yaptığı bir konuşmada, Sovyetler Birliği'nin ve müttefiklerinin "gelişen ülkeleri sömürmede kapitalist ülkelerden hiç de aşağı kalmadıklarını" söylemiştir. Zambiya'nın ve diğer gelişen ülkelerin, görüşmelerde dikkatli olmadıkları takdirde bu güçlerin "sürekli köleleri" haline gelebileceklerini belirten Çona, "her kademedeki görevliler, yabancı ülkelerle herhangi bir görüşme sırasında gözlerini dört açmalıdırlar" demiştir.

Angola'da Sovyet sosyal-emperyalizminin silahlı müdahalesi sonucu iktidara gelen MPLA'nın başkanı Agostino Neto, 22 Ocak günü Luanda'da yaptığı bir konuşmada, "görüş ayrılıklarından ve hizipçe eğilimlerden" söz edip "bazı unsurların Merkez Komitesinin karar ve talimatlarına uymayı reddettiklerini" belirterek, MPLA içinde ayrılıkların varolduğunu itiraf etmiştir.

RUSYA'DA KOMÜNİSTLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILAR !

Eski bir Sovyet generali olan Piyotr Grigorenko, 8 Şubat günü Moskova'da Batılı gazetecilerle yaptığı bir konuşmada, geçenlerde tutuklanan, Aleksandır Ginzburg ile Nikolay Rudenko adındaki iki muhalifin derhal serbest bırakılmasını ve Sovyetler Birliği'ndeki siyase tutuklular için genel bir af ilan edilmesini talep etmiştir. Grigorenko, özellikle Rudenko'nun bütün hayatı boyunca inanmış bir komünist olduğunu, esasen partiden de bu yüzden çıkartıldığını ve SSCB'nde komünistlerin "herhangi bir faşist ülkede olduğu gibi" baskı altında tutulduğunu belirtmiştir.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin yeni dört maddelik önerisi

25 Ocak'ta Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Pyongyang'da bir toplantı yapan Kore Emekçiler Partisi, Kore Demokratik Partisi, Çondoist Çongu Partisi, Anavatanın Yeniden Birleştirilmesi Demokratik Cephesi'nin Merkez Komitesi ve 14 diğer siyasi parti ve halk örgütü, Kore'nin bölünmüşlüğünün kalıcı bir hal almasının önlenmesi, savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması ve ülkenin bağımsız ve barışçı bir şekilde yeniden birleştirilmesi sorunlarını görüşmüşlerdir. Toplantıda Güney Kore'deki siyasi partilere, halk örgütlerine ve her tabakadan insana hitap eden bir mektup da benimsenmiştir. Bütün Kore halkını birleşmeye ve bölücülerin "iki Kore" tertiplerini boşa çıkarmaya çağıran bu mektupta ortaya atılan dört maddelik milli kurtuluş önerisi şu şekildedir:

1. Kuzey'deki sosyalist güçlerle güneydeki yurtsever demokratik güçler arasında büyük bir ittifak kurulmalıdır.
2. Kuzey ile güney arasındaki gerginlik azaltılmalı ve nükleer bir savaş tehlikesi bertaraf edilmelidir. Güney Kore'deki nükleer üs kaldırılmalı, nükleer silahlar, bütün diğer kitle imha silahları ve ABD birlikleri güneyden çekilmelidir.
3. Ulusun içindeki ayrılık kaynağı ortadan kaldırılmalı ve büyük bir milli birlik atmosferi yaratılmalıdır. Ülkenin barış içinde yeniden birleştirilmesini isteyenlerin söz, toplanma, vb. özgürlükleri güvence altına alınmalı ve hapisteki yurtsever ve demokratlar serbest bırakılmalıdır.
4. Bütün bu sorunları tartışmak üzere, kuzey ve güneydeki bütün siyasi partilerin, halk örgütlerinin ve her tabakadan insanın temsilcilerinin oluşturacağı bir kuzey-güney siyasi danışma konferansı toplanmalıdır.

Fas'ta 44 Marksist-Leninist ömür boyu hapse mahkum edildi !

Fas'ta gizli "İleri" örgütüne mensup olmakla suçlanan Marksist-Leninistlerden 44'ü ömürboyu hapse mahkum edilmişlerdir. Yargılama süresince sanıkların her türlü savunma haklarını ortadan kaldıran mahkeme, bundan başka şu cezaları vermiştir: 21 kişiye 30 yıl, 44 kişiye 20 yıl, 45 kişiye 10 yıl, 19 kişiye de 5 yıl hapis. Ayrıca proleter devrimciler, mahkemenin kanunsuzlukların[illegible] giriştikleri çeşitli protestolar, II. Hasan yönetimini faşist olarak nitelemeleri ve duruşmalarda fikirlerini söylemekte ısrar etmeleri yüzünden de iki yıl hapse kadar uzanan ek cezalara çarptırılmışlardır.

Abraham Serfati ve arkadaşlarının, istibdadın haklarında önceden vermiş bulunduğu bu kararın okunmasından sonra kalkıp hep birlikte devrimci bir marş söyledikleri bildirilmektedir. Nitekim bütün dâvâ boyunca esas yargılanan, devrimciler değil II. Hasan yönetimi olmuştur. Öte yandan, II. Hasan'ın kendisine her türlü legal olanağı tanıdığı Fas revizyonistlerinin elebaşısı Ali Yata, dâvânın karar safhasına ulaştığı bir sırada "Bu goşist grupçuklarla hiç bir ortak yanımız yoktur" diyerek, gericiliğin ve zulmün safında yer aldığını bir kere daha göstermiştir.

Rusya'da sahte rapor vermeyen ruh doktoru 7 yıl hapse mahkum edildi

Fransız psikiyatrları (ruh doktorları) tarafından oluşturulan "Psikiyatrinin siyasi amaçlarla kullanılmasına karşı mücadele komitesi", sözümona "anti-Sovyet faaliyetler" nedeniyle yedi yıl hapse mahkum edilen meslekdaşları Semyon Gluzman'ın serbest bırakılmasını sağlamak için 9 Şubat'ta bütün dünya psikiyatrlarına çağrıda bulunmuştur.

Fransız psikiyatrları komitesinin yayınladığı bildiride, Semyon Gluzman'ın bütün yaptığının, gizli Rus casusluk örgütü KGB'nin sahte bir rapor hazırlaması için kendisine verdiği emirleri reddetmek olduğu açıklanmaktadır. KGB bu sahte raporu, Sovyet muhaliflerinden General Grigorenko'yu bir "ruhhastalıkları merkezi"ne kapatabilmek için istemiş ve o sırada tutuklu bulunan Grigorenko'yu Semyon Gluzman'a hiç göstermeden, raporunu kendisine verilen birtakım kağıtlara dayanarak hazırlamasını istemiştir.

Fransız psikiyatrlarının çağrısı, Uluslararası Af Örgütü ve Fransız Tabipler Odası tarafından da desteklenmektedir. Aynı gün (9 Şubat) İngiltere'de, Kraliyet Psikiyatri Enstitüsü, Sovyetler Birliği'ndeki "ruh hastalığı merkezleri"nde uygulanan işkenceleri mahkum eden bir bildiriyi oy birliğiyle kabul etmiştir.

Zekeriya Sertel bugünkü Rusya'nın içyüzünü açıklıyor

Uzun sürgün yıllarının önemli bir bölümünü Sovyetler Birliği'nde geçiren Serteller, revizyonizmin iktidara gelmesinin sonuçlarına birinci elden tanık olmuşlardır. Şimdi Zekeriya Sertel, 19 Şubat 1977 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan bir röportajda, Brejnev Rusyası'nı şöyle anlatmaktadır:

"... Sosyalizmin uygulanması açısından baktığımız zaman, birçok eksikler görüyoruz. Örneğin, proletarya diktatoryası diyorlar. Oysa bugünkü rejimde proletarya egemenliği yok. Federasyonu oluşturan 15 memleketin anayasaları onlara bir otonomi (özerklik) tanıyor ama, gerçekte böyle bir otonomi yok."

Zekeriya Sertel, kendisine ABD'yi nasıl bulduğu sorulduğunda ise şöyle cevap vermektedir:

"En çok dikkatimi çeken de, Sovyetler Birliği ile ABD arasındaki benzerliklerdi. Birbirine zıt görünen bu iki dünya arasında birçok benzerlikler var. Örneğin, her ikisi de büyük devlet olmanın gururunu taşıyorlar. Her ikisi de küçük devletlere yukarıdan bakıyorlar. Her ikisi de dünyayı kendilerinin ya rattığını sanıyorlar. Her ikisi de dünyaya egemen olmak hırsını besliyorlar. Her ikisi de halklarının beyinlerini yıkamakta aynı metotları kullanıyorlar. Her ikisinde de fikir özgürlüğü yok."

HİNDİSTAN HAPİSHANELERİNDE 31 BİN 800 SİYASİ TUTUKLU VAR

Bir Hindistan muhalefet partisinin açıklamasına göre, halen Hint hapishanelerinde 31 bin 880 siyasi tutuklu bulunmaktadır. Bunların önemli bir kısmı, Haziran 1975'ten beri uygulanan olağanüstü hal tedbirleri çerçevesinde tutuklanmıştır. Sadece Batı Bengal eyeletinde, esas olarak Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) üyelerinin oluşturduğu 15 bin 700 tutuklu vardır.

Öte yandan 6 Şubat günü Yeni Delhi'de, İndira Gandi yönetimine karşı 150 binden fazla insanın katıldığı büyük bir miting yapılmıştır. 9 aylık olağanüstü hal uygulamasıyla muhalefeti bastırdığını sanıp ansızın erken seçime gideceğini açıklayan İndira Gandi için şimdi durum hiç de parlak değildir. Bilindiği gibi İndira Gandi'nin Kongre Partisi bu seçimlere, Hindistan revizyonist partisi ile ittifak halinde katılacaktır. İki parti arasındaki "anlaşmazlıkların giderildiği", Moskova'nın bu anlaşmazlıklardan "üzüntü duyduğunu" belirtmesinden, Podgorni'nin Hindistan'a yapacağı ziyaretin ertelenmesinden ve nihayet Rus rub le'sinin Hint rupi'si karşısındaki değerinin Sovyet Merkez Bankası'nın tek taraflı bir kararıyla yükseltilmesinden sonra açıklanmıştır.

SOVYETLER BİRLİĞİ BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN KARARINA RAĞMEN RODEZYA İLE TİCARET YAPIYOR

Sovyetler Birliği ve diğer dört Doğu Avrupa ülkesinin, Şubat ayı ortalarında Rodezya'daki ırkçı beyaz azınlık yönetimiyle ticaret yapmayı yasaklayan Birleşmiş Milletler kararına uymadıkları İngiltere tarafından açıklandı.

Öte yandan Kenya'nın başkenti Nairobi'de yayınlanan bağımsız Sunday Nation gazetesi de 13 Şubat tarihli sayısında, Sovyetler Birliği ile diğer bazı Doğu Avrupa ülkelerinin Rodezya ile gizlice ticaret yaptığını açıklamıştır. Bu ülkeleri "yeni sömürgeci sahtekarlar" olarak niteleyen gazete, "Güney Afrika'daki emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı en çok laf eden" Sovyetler Birliği'nin ve diğerlerinin, aslında İsviçre şirketleri aracılığıyla yürüttükleri bu ticaretle Rodezya yönetimini güçlendirdiklerini söylemiştir. Sunday Nation gazetesi, "hem Afrikalıların Smith'i devirmesine sözümona 'yardım' eden ve hem de Smith ile ticaret yapan" bu ülkelerin niyetlerinin çok karanlık olduğunu belirterek, Zimbabve'nin özgürlük savaşçılarını "bu ikiyüzlü yeni-sömürgeci güçle ilişkilerinde özellikle dikkatli olmaya" çağırmıştır.